

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การอำพรางตัวตน

โดย
นางสาวโสภิตา บรรยงคิด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

SELF CAMOUFLAGE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS EDUCATION)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2019
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การอำพรางตัวตน
โดย	โสภิตา บรรยงคิด
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ทิพนนท์ แยมมณีชัย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ปรีชา เกาทอง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(รองศาสตราจารย์ทิพนนท์ แยมมณีชัย)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

61901310 : ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การอำพรางตัวตน

นางสาว โสภิตา บรรยงคิด: การอำพรางตัวตน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ทิพนนท์ แยมมณีชัย

วิทยานิพนธ์หัวข้อ การอำพรางตัวตน มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ในรูปแบบกึ่งนามธรรม โดยใช้เทคนิคประติมากรรมประกอบโลหะ การสร้างสรรค์ผลงานที่ข้าพเจ้าได้มาจากการศึกษาพฤติกรรมกำพรางตัวของสัตว์นำรูปทรงที่ได้มาตัดทอนรวมกับรูปทรงมนุษย์ สู่ถึงพฤติกรรมที่มนุษย์อำพรางตัวตนในสังคม การแสดงตัวตนไม่แตกต่าง เพื่อสะท้อนให้เห็นความสำคัญของการแสดงออกทางความคิดอย่างมีขอบเขต การแสดงความคิดไม่ตรงไปตรงมาจนเกินไปในบางเรื่องอาจมีส่วนช่วยในการใช้ชีวิตเป็นไปอย่างง่ายดายยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ประการ ได้แก่ 1.ด้านเนื้อหา ศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกำพรางตัวของคนในสังคม และศึกษารูปแบบการพรางตัว หลบซ่อนหรือหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ไม่คุ้นชินของสัตว์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเชื่อมโยงกับการสร้างสรรค์ผลงาน 2.ขอบเขตด้านรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประกอบโลหะ ที่ทำให้เห็นถึงลักษณะการกำพรางตัวตน การอำพรางโดยตัดทอนรูปทรงของมนุษย์ไปอยู่ในที่หลบภัยของสัตว์ 3.ขอบเขตด้านเทคนิค ใช้เทคนิคประติมากรรมประกอบโลหะ และนำโลหะไปผ่านกระบวนการชุบสีเพื่อสู่ถึงการอำพรางตัวตน แสดงออกถึงความงามของรูปทรง และติดตั้งผลงานให้สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมเพื่อสู่ถึงการอำพรางตัวตน

ผลของการศึกษาและสร้างสรรค์ในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และตอบสนองแนวความคิดส่วนตัว โดยสร้างสรรค์เป็นผลงานประติมากรรม เทคนิคประติมากรรมประกอบโลหะ มีจำนวน 3 ชิ้น ชิ้นที่ 1 Safe Zone ขนาด 60x150 ซม. ชิ้นที่ 2 Show My Self ขนาด 50x150 ซม. และชิ้นที่ 3 Familiar Route ขนาด 70x150 ซม.

61901310 : Major (VISUAL ARTS EDUCATION)

Keyword : SELF CAMOUFLAGE

MISS SOPHIDA BANYONGKID : SELF CAMOUFLAGE THESIS ADVISOR :
ASSOCIATE PROFESSOR TIPPANET YAEMMANEECHAI, Ph.D.

Thesis topics Self Camouflage The objective is to create visual art works in a semi-abstract format. By using metal sculpture techniques The creations that I obtained from the study of camouflage behavior of animals, combining the shapes that have been cut with the human form. Represents behavior that disguises one's identity in society. Presence is no different. To reflect the importance of thought expression to some extent Expressing ideas that are not too straightforward in some areas may help to make life easier

The scope of the study is divided into 3 aspects which are
1. Content Study and gather information about the concealment behavior of people in society. And study camouflage patterns, hide or escape from the unfamiliar things of animals To bring the information that has been linked With creative work
2. Scope of the creative forms of metal sculpture Which shows the concealment of identity Camouflage by trimming the shape of a human into an animal shelter
3. Technical scope Using metal sculpture techniques And bring the metal through the process of plating to reflect the identity Expressing the beauty of the shape And installing the work in relation to the environment to convey camouflage

The results of this study and creation I have analyzed the data and passed the creative process to meet the objectives. And responding to personal concepts By creating sculptures There are 3 pieces of metal sculpture techniques. The first is Safe Zone size 60x150 cm. The second piece is Show My Self size 50x150 cm and the 3rd Familiar Route size is 70x150 cm.

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรควิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าในเล่มนี้สมบูรณ์ได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาชี้แนะและช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จาก รองศาสตราจารย์ทิพนเตร์ แยมมณีชัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่มอบคำแนะนำที่ดีให้ตลอดเวลาที่สร้างสรรค์ผลงาน ขอขอบคุณอาจารย์ ดร.ประติมา ธัญบุรณ์ตระกูล ที่รับฟังให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องภาคเอกสารมาโดยตลอด ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เกาทอง ศาสตราจารย์เกียรติคุณพิษณุ ศุภนิมิตร์ และคณาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ และคณะศึกษาศาสตร์ ผู้มอบความรู้แก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนณี ผู้ทรงคุณวุฒิสอบวิทยานิพนธ์ ที่แนะนำข้อบกพร่องที่สามารถพัฒนาต่อ แนะนำแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้แก่ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณสำหรับกำลังใจกำลังใจของบิดา มารดา ที่คอยให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมอย่างสุดความสามารถ ขอขอบคุณฮิวโก้ สัตว์เลี้ยงผู้เป็นมิตรภาพคอยเคียงข้างและมอบพลังที่ดีให้เสมอ และขอบคุณเพื่อนๆ ทัศนศิลป์ศึกษารุ่นที่ 10 ที่ให้กำลังใจกันและกันตลอดระยะเวลาการศึกษา คุณค่าและ ประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาครั้งนี้ข้าพเจ้าขอมอบให้แก่ผู้เกี่ยวข้องและผู้สนใจศึกษาศิลปะต่อไป

โสภิตา บรรยงคิด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
3. กรอบแนวคิด.....	2
4. สมมติฐานของการศึกษา.....	2
5. ขอบเขตของการศึกษา.....	3
6. ขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	3
7. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
8. วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	4
9. งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	4
10. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
บทที่ 2 เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.....	5
1. ความหมายของการอำพรางตัวตนและบุคลิกภาพ.....	5
1.1 ความแตกต่างระหว่างบุคคล.....	6
1.2 ประเภทความแตกต่างระหว่างบุคคล.....	7

1.3 ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ (Basic human Needs).....	8
1.4 สาเหตุที่ทำให้บุคคลไม่กล้าแสดงออก.....	9
2. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของสัตว์.....	10
2.1 พฤติกรรมที่มีมาแต่กำเนิด (Innate Behavior)	10
2.2 พฤติกรรมการเรียนรู้ (Learning Behavior).....	11
2.3 วัตถุประสงค์ของการแสดงพฤติกรรม.....	12
2.4 สาเหตุของการแสดงพฤติกรรม.....	12
2.5 พฤติกรรมการพรางตัว.....	14
2.6 ลักษณะที่หลบภัยของสัตว์.....	16
3. ประติมากรรมกับสวนสาธารณะ สวนหย่อม สวนประติมากรรม.....	21
3.1 การศึกษาเพื่อสร้างสรรค์ประติมากรรมกับสภาพแวดล้อม	22
4. ศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน	23
4.1 อากิ อิโนะมาตะ	23
4.2 Joshua Andres	26
4.3 Exposure ,Anotony Gormley	28
4.4 ชำเรื่อง วิเชียรเขตต์.....	30
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานและขั้นตอนการสร้างสรรค์	35
1. แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์	35
2. รูปแบบการสร้างสรรค์	35
3. วิธีการดำเนินงาน	36
3.1. ขั้นตอนและวิธีการศึกษา.....	36
3.2. ขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์.....	36
4. ระยะเวลาในการดำเนินงาน.....	63
5. วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน.....	64

บทที่ 4 วิเคราะห์ผลงานการดำเนินงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์	66
1. วิเคราะห์ พัฒนาการด้านแนวความคิด	66
1.1 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์	66
1.2 การวิเคราะห์ผลงาน	69
1.3 สรุปผลงานก่อนวิทยานิพนธ์.....	69
2. ผลงานวิทยานิพนธ์.....	70
2.1 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	70
2.2 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2.....	75
2.3 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3.....	82
บทที่ 5 สรุปอภิปรายและข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์.....	94
สรุปการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์	94
อภิปรายผล.....	94
ข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งต่อไป.....	96
รายการอ้างอิง	97
ภาคผนวก.....	99
ภาคผนวก ก การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	100
ประวัติผู้เขียน.....	106

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์หัตถิพลต่อการสร้างสรรค์งาน	32
---	----

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปภาพที่ 1 ภาพการเลียนแบบใบไม้ของตึกแทน	14
รูปภาพที่ 2 ภาพกิ่งก่าคาเมเลียน Parson	15
รูปภาพที่ 3 รั้งนกระจาบ.....	16
รูปภาพที่ 4 โพรงอาศัยของแรดคูน	17
รูปภาพที่ 5 ลักษณะรูบนชายหาด.....	18
รูปภาพที่ 6 ชลูด นิมเสมอ. องค์สาม. ธนาคารกสิกรไทย	20
รูปภาพที่ 7 Richard Serra. Charlie Brown. [2000] Corten steel.....	20
รูปภาพที่ 8 Alexander Calder.....	21
รูปภาพที่ 9 Anish Kapoor. Cloud Gate Sculpture.....	21
รูปภาพที่ 10 ศิลปิน อากิ อิโนะมาตะ	23
รูปภาพที่ 11 Why Not Hand Over a “Shelter” to Hermit Crabs.....	24
รูปภาพที่ 12 girl, girl, girl.....	25
รูปภาพที่ 13 ศิลปิน Joshua Andres	27
รูปภาพที่ 14 ผลงานประติมากรรม Exposure.....	28
รูปภาพที่ 15 ศิลปิน ชำเรือง วิเชียรเขตต์.....	30
รูปภาพที่ 16 ผลงาน ส่วนโค้ง	31
รูปภาพที่ 17 ภาพร่าง 2 มิติผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 Safe Zone	37
รูปภาพที่ 18 ภาพขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่1 ชั้นโครงเหล็กตามแบบร่าง 2 มิติ....	38
รูปภาพที่ 19 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่1 ชั้นโครงเหล็กให้มีรูปทรงตามแบบร่าง 2 มิติ.....	38
รูปภาพที่ 20 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่1 ชั้นโครงเหล็กตามแบบร่าง 2 มิติ.....	39

รูปภาพที่ 21	ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์การผูกแหวนนီตเพื่อนำไปติดกับโครงเหล็กเพื่อเพิ่มมวลให้ผลงาน.....	40
รูปภาพที่ 22	ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ เตรียมลวดทองเหลืองตัดให้มีขนาด 10 เซนติเมตร.....	40
รูปภาพที่ 23	ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ เตรียมแหวนนီตเหล็กสำหรับผูก.....	41
รูปภาพที่ 24	ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ เตรียมแหวนนီตเหล็ก 2 ขนาด.....	41
รูปภาพที่ 25	ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ผูกแหวน 2 ขนาดเข้าด้วยกัน	42
รูปภาพที่ 26	ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ผูกแหวน 2 ขนาดเข้าด้วยกันให้กระชับ	42
รูปภาพที่ 27	ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ผูกแหวน 2 ขนาดเข้าด้วยกัน	43
รูปภาพที่ 28	ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่1 ผูกแหวนเข้ากันเรียงกันให้พอดีกับเหล็กตรงกลาง	43
รูปภาพที่ 29	ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่1 ผูกแหวนเข้าด้วยกันจนครบ.....	44
รูปภาพที่ 30	ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่1 ผูกเหล็กด้วยลวดทองเหลือง.....	44
รูปภาพที่ 31	ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 1 เมื่อได้จำนวนที่เอะอะนำมาผูกติดเข้ากับโครงเหล็ก.....	45
รูปภาพที่ 32	ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่1 นำมาผูกติดเข้ากับโครงเหล็กให้มีรูปทรงตามโครงเหล็กที่ตัดไว้.....	46
รูปภาพที่ 33	ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่1 นำมาผูกติดเข้ากับโครงเหล็ก.....	47
รูปภาพที่ 34	แบ่งเหล็กส่วนหนึ่งที่ผูกแล้วไปชุบสีสำหรับติดกับรูปทรงด้านในเพื่อสีถึงการอำพรางตัว.....	48
รูปภาพที่ 35	แบ่งเหล็กส่วนหนึ่งที่ผูกแล้วไปชุบสีสำหรับติดกับรูปทรงด้านในเพื่อสีถึงการอำพรางตัว.....	48
รูปภาพที่ 36	แบ่งเหล็กส่วนหนึ่งที่ผูกแล้วไปชุบสีสำหรับติดกับรูปทรงด้านในเพื่อสีถึงการอำพรางตัว.....	49
รูปภาพที่ 37	ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 1 นำเหล็กที่ชุบสีแล้วมาผูกติดกับรูปทรงด้านใน.....	49

รูปภาพที่ 38 เมื่อนำเหล็กมาประกอบกับโครงจนเต็มนำรูปทรงด้านนอกและรูปทรงด้านในมาประกอบกัน.....	50
รูปภาพที่ 39 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 1 ประกอบรูปทรงด้านนอกและรูปทรงด้านในเข้าด้วยกัน.....	51
รูปภาพที่ 40 ภาพร่าง 2 มิติ ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2	52
รูปภาพที่ 41 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2 ขึ้นโครงเหล็กตามแบบร่าง	52
รูปภาพที่ 42 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2 ขึ้นโครงเหล็กตามแบบร่าง ให้มีสัดส่วนเป็นตามแบบร่าง 2 มิติ.....	53
รูปภาพที่ 43 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2 นำเหล็กที่ผูกเตรียมไว้มาผูกติดเข้ากับโครงเหล็ก.....	54
รูปภาพที่ 44 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2 นำเหล็กที่ผูกเตรียมไว้มาผูกติดเข้ากับโครงเหล็กจนเต็มเพื่อเพิ่มมวล	54
รูปภาพที่ 45 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2 นำรูปทรงภายนอกและภายในมาประกอบเข้าด้วยกัน.....	55
รูปภาพที่ 46 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2 นำรูปทรงภายนอกและภายในมาประกอบเข้าด้วยกันตามแบบร่าง.....	56
รูปภาพที่ 47 ภาพร่าง 2 มิติ ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3	57
รูปภาพที่ 48 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3 ขึ้นโครงเหล็กตามแบบร่าง 2 มิติ.....	57
รูปภาพที่ 49 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3 ขึ้นโครงเหล็กตามแบบร่าง 2 มิติ ให้มีรูปทรงและสัดส่วนที่เหมาะสม	58
รูปภาพที่ 50 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3 ขึ้นโครงเหล็กตามแบบร่าง	58
รูปภาพที่ 51 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3 เพิ่มรายละเอียดโครงสร้างผลงานให้เสร็จสมบูรณ์.....	59
รูปภาพที่ 52 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3 เมื่อขึ้นโครงเสร็จเรียบร้อยนำมาเตรียมเพื่อผูกเหล็กในขั้นตอนต่อไป.....	60

รูปภาพที่ 53 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3 นำเหล็กที่ผูกเตรียมไว้มาผูกประกอบติดกับโครงเหล็ก.....	60
รูปภาพที่ 54 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3 นำเหล็กมาผูกประกอบติดกับโครงเหล็กให้ได้ตามรูปทรง	61
รูปภาพที่ 55 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3 นำเหล็กมาผูกประกอบติดกับโครงเหล็กเหล็กที่ซื้อมาประกอบกับรูปทรงด้านใน	61
รูปภาพที่ 56 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3	62
รูปภาพที่ 57 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3 ที่เสร็จสมบูรณ์	62
รูปภาพที่ 58 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์การทดลองเทคนิคครั้งที่ 1	67
รูปภาพที่ 59 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์การประเมินครั้งที่ 2	67
รูปภาพที่ 60 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์การประเมินครั้งที่ 3	68
รูปภาพที่ 61 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์การประเมินครั้งที่ 4	69
รูปภาพที่ 62 ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 1 Safe Zone.....	71
รูปภาพที่ 63 วิเคราะห์เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 1 Safe Zone	72
รูปภาพที่ 64 วิเคราะห์รูปทรงผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 1 Safe Zone	73
รูปภาพที่ 65 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 1 Safe Zone.....	74
รูปภาพที่ 66 ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2 Show My Self.....	76
รูปภาพที่ 67 วิเคราะห์เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2 Show My Self	77
รูปภาพที่ 68 วิเคราะห์รูปทรงผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2 Show My Self	78
รูปภาพที่ 69 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2 Show My Self	79
รูปภาพที่ 70 ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2 Show My Self.....	81
รูปภาพที่ 71 ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3 Familiar Route	82
รูปภาพที่ 72 ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3 Familiar Route	83
รูปภาพที่ 73 วิเคราะห์เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3.....	84
รูปภาพที่ 74 วิเคราะห์รูปทรงผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3.....	85

รูปภาพที่ 75 ภาพสถานที่ติดตั้งผลงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์.....	87
รูปภาพที่ 76 ภาพสถานที่ติดตั้งผลงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์.....	88
รูปภาพที่ 77 ภาพสถานที่ติดตั้งผลงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์.....	88
รูปภาพที่ 78 ภาพสถานที่ติดตั้งผลงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์.....	89
รูปภาพที่ 79 ภาพสถานที่ติดตั้งผลงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์.....	89
รูปภาพที่ 80 ภาพการติดตั้งผลงานชิ้นที่ 1.....	90
รูปภาพที่ 81 ภาพการติดตั้งผลงานชิ้นที่ 1.....	91
รูปภาพที่ 82 ภาพการติดตั้งผลงานชิ้นที่ 1.....	92
รูปภาพที่ 83 ภาพปกนิทรรศการ X สลิป.....	101
รูปภาพที่ 84 ภาพปกนิทรรศการ X สลิป.....	102
รูปภาพที่ 85 ภาพระหว่างการสร้างสรรค์ผลงาน การตัดและเชื่อมเหล็กตามภาพร่าง.....	103
รูปภาพที่ 86 ภาพระหว่างการสร้างสรรค์ผลงาน การเชื่อมโครงเหล็ก.....	103
รูปภาพที่ 87 ภาพระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานการพ่นสเปรย์เคลือบกันสนิม.....	104
รูปภาพที่ 88 ภาพการติดตั้งผลงานได้รับการช่วยติดตั้งจากคุณพ่อ.....	104
รูปภาพที่ 89 ภาพระหว่างการติดตั้งผลงาน.....	105

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์ทุกคนล้วนมีความคิดที่แตกต่างกันออกไป แล้วแต่ประสบการณ์ หรือเรื่องราวที่พบเจอในชีวิตหล่อหลอมให้เติบโตมาเป็นบุคคลที่มีความคิด ทักษะคิดต่อเรื่องราวต่าง ๆ ในรูปแบบที่ตนเองคิด ทั้งนี้เพราะแต่ละบุคคลมาจากสังคมที่แตกต่างกัน เช่น พื้นฐานทางครอบครัว พื้นฐานทางสิ่งแวดล้อมที่เติบโตมา เป็นต้น การแสดงออกทางความคิดเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถบอกเล่าความเป็นตัวตนของเราได้ แต่ในบางเรื่องการแสดงทัศนคติที่เราเมื่อออกไปอาจไม่ตรงกับความคิดของใครหลายคน และส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต

ความคิด ทักษะคิด และนิสัยส่วนบุคคล เหมาะสมที่จะเก็บไว้และเลือกแสดงออกให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ความต่างไม่ใช่สิ่งแปลกปลอม เพราะโลกนี้มีความหลากหลายและสรรสร้างให้มีบุคคลหลายหลายประเภท ความต่างจึงมีคุณค่า และจำเป็นที่จะต้องเปิดใจยอมรับสิ่งใหม่ๆ ที่จะเข้ามาในชีวิต มนุษย์เป็นสัตว์สังคมโดยสภาพธรรมชาติจะต้องมีชีวิตอยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่น ๆ สร้างความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การ แม้ในบางครั้งอาจมีความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับสถานการณ์ตรงหน้ามากเท่าที่ควร แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าการแสดงตัวตนไม่แตกต่างกับการแสดงความคิดไม่ตรงไปตรงมาจนเกินไปจึงมีส่วนช่วยให้การใช้ชีวิตในแต่ละวัน เป็นไปอย่างง่ายดายยิ่งขึ้น สังคมในทุกระดับชั้นเป็นแหล่งรวมคนที่หลากหลายเข้าด้วยกัน จึงถือได้ว่าสังคมคือศูนย์รวมความแตกต่างทางด้านความคิดของแต่ละคน การแสดงออกทั้งทางกายและความคิดเป็นพื้นฐานของการใช้ชีวิต และเป็นคำตัดสินความเป็นตัวตนของเรา มนุษย์ไม่สามารถมีอิสระมากพอที่จะแสดงออกในทุก ๆ เรื่อง เพราะสังคมในปัจจุบันล้วนตัดสิน และมักมองหาข้อเปรียบเทียบในทุก ๆ เรื่อง

ข้าพเจ้าได้เห็นถึงความสำคัญของการปกปิดอำพรางตัวตน ซึ่งเป็นนิสัยหรือความคิดแอบซ่อนอยู่ในส่วนลึกของมนุษย์โดยธรรมชาติ บางสถานการณ์ก็ไม่อาจแสดงนิสัยของตนเองออกไปอย่างชัดตรงได้ เป็นเรื่องยากที่จะแสดงตัวตนออกไปอย่างไม่สนใจสิ่งแวดล้อมและผู้อื่น ทำให้มีความคิดและเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม เพื่อเป็นสื่อสนับสนุนให้เห็นถึงความสำคัญในการแสดงออก ให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถสะท้อนการดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

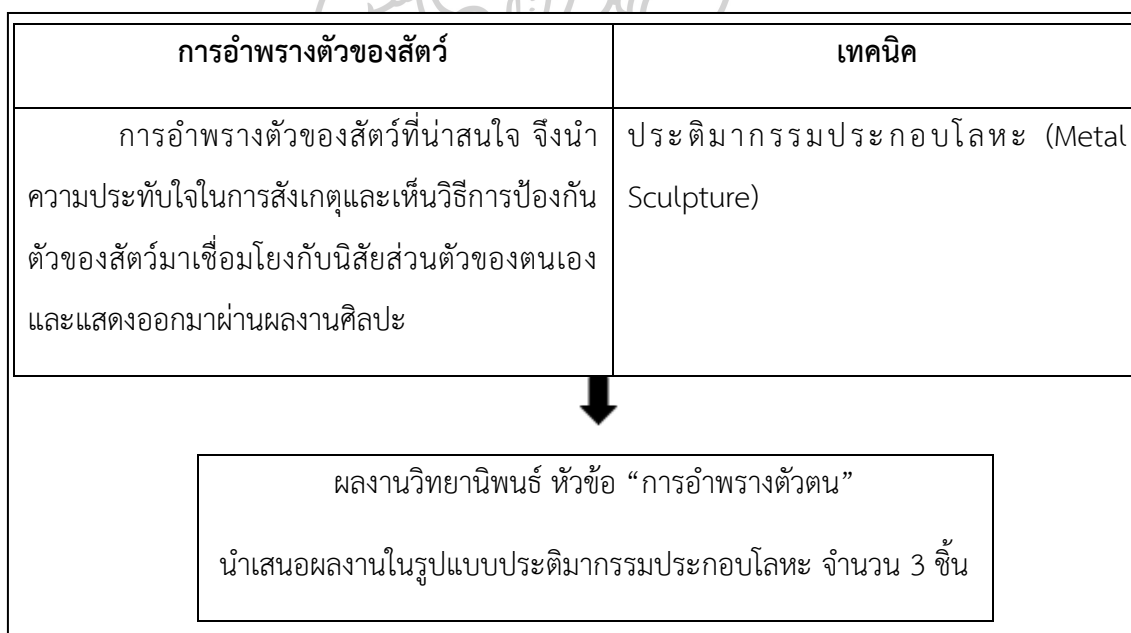
2. ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับการอำพรางตัวตน พฤติกรรมของสัตว์ที่ใช้ในการปกปิดอำพรางตัวเพื่อความอยู่รอด

2.2 เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับการอำพรางตัวตน การพรางตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมรอบตัว โดยนำเอาสัญลักษณ์การป้องกันตัวของสัตว์มาผ่านกระบวนการทางความคิด ใช้การตัดทอนรูปทรงที่หลบภัยของสัตว์กับรูปทรงของมนุษย์ มาสร้างสรรค์อยู่ร่วมกันผ่านผลงานประติมากรรม โดยมุ่งเน้นความงามของรูปทรง

2.3 เพื่อสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม โดยใช้เทคนิคประติมากรรมประกอบโลหะ ที่สามารถแสดงออกถึงความลึกความนูน แสงเงา การจัดองค์ประกอบความงามลงในผลงาน สัดส่วนความโค้งของรูปทรง โดยใช้วัสดุ เหล็กแหวน เป็นสื่อในการสร้างสรรค์

3. กรอบแนวคิด

4. สมมติฐานของการศึกษา

ผลงานประติมากรรม สะท้อนแนวความคิดเกี่ยวกับการอำพรางตัวตน การปกปิดอำพรางเกิดจากมุมมองทัศนคติส่วนตัวที่เห็นถึงความสำคัญของการไม่แสดงตัวตนจึงต้องการถ่ายทอดเรื่องราวและมุมมองเป็นผลงานศิลปะ

5. ขอบเขตของการศึกษา

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการปกปิดตัวตนของคนในสังคม และศึกษารูปแบบการพรางตัวและที่หลบภัยของสัตว์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเชื่อมโยงกับการสร้างสรรค์ชิ้นงาน

5.2 ขอบเขตด้านรูปแบบ

การสร้างสรรค์ผลงานกึ่งนามธรรม เทคนิคประติมากรรมประกอบโลหะ ที่ทำให้เห็นถึงลักษณะการปกปิดตัวตน การอำพรางโดย ดัดทอนรูปทรงของมนุษย์ไปอยู่ในที่หลบภัยของสัตว์ เพื่อสื่อถึงการพรางตัวของคนในสังคม นำเสนอในรูปแบบประติมากรรม จำนวน 3 ชิ้น

5.3 ขอบเขตด้านเทคนิค

การสร้างสรรค์ผลงานเทคนิคประติมากรรมประกอบโลหะ นำโลหะไปผ่านกระบวนการชุบสีเพื่อสื่อถึงการอำพรางตัวตน โดยนำมาติดตั้งให้สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมโดยรอบ

6. ขั้นตอนการสร้างสรรค์

วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์หัวข้อ “การอำพรางตัวตน” มีขั้นตอนสรุปโดยสังเขป ดังนี้

6.1 ศึกษาค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลเอกสาร ตำรา และแหล่งข้อมูล ผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน

6.2 กำหนดกรอบแนวความคิด ขอบเขตการสร้างสรรค์ การใช้เทคนิควิธีการและวัสดุอุปกรณ์ รูปแบบการนำเสนอผลงาน

6.3 นำข้อมูลมาผ่านกระบวนการทางความคิด และสร้างภาพร่าง เพื่อคัดเลือกภาพร่างที่มีความสมบูรณ์สามารถนำไปสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง

6.4 ศึกษาและเรียนรู้เทคนิคและวิธีการที่สามารถตอบสนองเรื่องราวที่ต้องการจะสร้างสรรค์ได้ เพื่อความสมบูรณ์ของผลงาน

6.5 สร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้เทคนิคและวิธีการที่ได้จากการค้นคว้า

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

การอำพราง หมายถึง การแสดงตัวตนในลักษณะที่แตกต่างออกไปจากความเป็นจริง

ตัวตน หมายถึง ลักษณะนิสัยเฉพาะบุคคล

การอำพรางตัวตน หมายถึง การแสดงตัวตนในลักษณะที่แตกต่างออกไป ปิดบังโดยลวงให้เข้าใจไปทางอื่น, พุดหรือแสดงออกไม่ให้อื่นรู้

ประติมากรรมประกอบโลหะ หมายถึง ผลงานศิลปะที่แสดงออกด้วยการสร้างรูปทรง 3 มิติ โดยใช้โลหะมาประกอบติดเพื่อสร้างมวล ให้มีความงามของงานประติมากรรม

8. วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. แหวนโลหะ
2. คีมหนีบปากนกแก้ว
3. หมุดลึ้นแฟ้มโลหะ
4. ถุงมือ
5. ลวด
6. ลวดทองเหลือง
7. เหล็กเส้น
8. หน้ากากเชื่อม
9. เครื่องเจียร
10. โตะตัดเหล็ก
11. ตู้อเชื่อม

9. งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์

(โดยประมาณ) 150,000 บาท

10. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

10.1 สามารถนำลักษณะการอำพรางตัวของสัตว์ มาถ่ายทอดเป็นรูปทรง ตีความหมายและเชื่อมโยงกับนิสัยตนเองนำเสนออารมณ์และความประทับใจที่ได้แสดงออกมาเป็นผลงานศิลปะ

10.2 ได้เรียนรู้ถึงมุมมองการใช้ชีวิตของสัตว์และเข้าใจวิถีของสิ่งมีชีวิตนอกเหนือจากมนุษย์ การหลบซ่อนหรืออำพรางตัวก็เปรียบเสมือนการปกกันตนเองจากสิ่งต่างๆรอบตัว การไม่แสดงตัวไม่ได้หมายความว่าเราไม่มีความกล้า แต่คือการรู้จักที่จะใช้ชีวิตในรูปแบบที่ง่ายขึ้น วิธีการปกป้องตนเองเพื่อความอยู่รอดของมนุษย์ไม่ได้แตกต่างจากการป้องกันตัวของสัตว์ เพียงแค่ใช้รูปแบบในการแสดงออกแตกต่างกันออกไป เราต่างล้วนอำพรางตัวตนเพื่อให้เหมาะสมกับการดำเนินชีวิต

10.3 สามารถสร้างสรรค์ผลงานที่มีสุนทรียภาพทางศิลปะที่ดี และมีการคิดอย่างเป็นกระบวนการก่อนนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน

บทที่ 2

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ศึกษาและรวบรวมเอกสารในประเด็นที่ใช้ในการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการอำพรางตัวตนและบุคลิกภาพ
 - 1.1 ความแตกต่างระหว่างบุคคล
 - 1.2 ประเภทความแตกต่างระหว่างบุคคล
 - 1.3 ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์
 - 1.4 สาเหตุที่ทำให้บุคคลไม่กล้าแสดงออก
2. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของสัตว์
 - 2.1 พฤติกรรมที่มีมาแต่กำเนิด
 - 2.2 พฤติกรรมการเรียนรู้
 - 2.3 วัตถุประสงค์ของการแสดงพฤติกรรม
 - 2.4 สาเหตุของการแสดงพฤติกรรม
 - 2.5 พฤติกรรมการพรางตัว
 - 2.6 ลักษณะการหลบภัย
3. ประติมากรรมกับสิ่งแวดล้อม
 - 3.1 การศึกษาเพื่อสร้างสรรค์ประติมากรรมกับสภาพแวดล้อม
4. ศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน

1. ความหมายของการอำพรางตัวตนและบุคลิกภาพ

การอำพรางตัวตน หมายถึง การปิดบังโดยลงใจให้เข้าไปทางอื่น, พุดหรือแสดงออกไม่ให้ความเป็นจริง การแสดงตัวตนในลักษณะที่แตกต่างออกไป

บุคลิกภาพ (Personality) หมายถึง คุณลักษณะ และพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล ที่แสดงออกทั้งภายใน และภายนอก ที่ถูกหล่อหลอมมาจากประสบการณ์ วิธีการปรับตัว และสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลต่อความคิดอันเป็นผลทำให้ตนเองแตกต่างจากบุคคลอื่น ๆ บุคลิกภาพ เป็นการจัดระบบการทำหน้าที่ทั้งหมดหรือรวมกันของนิสัยต่าง ๆ โดยเป็นการรวมลักษณะเด่นของแต่ละบุคคล ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแตกต่างจากบุคคลอื่น เช่น ความสนใจ ทักษะสติ สติปัญญา ความสามารถ ความถนัด และสิ่งอื่น ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ทำนายได้ว่า บุคคลจะทำอะไรในสถานการณ์ที่

กำหนดให้บุคลิกภาพเป็นเรื่องของพฤติกรรมทั้งหมดของบุคคล ทั้งพฤติกรรมที่เปิดเผย และที่ซ่อนเร้น อยู่ใน

บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว (extraversion) เป็นองค์ประกอบทางบุคลิกภาพที่สามารถทำนายพฤติกรรมทางสังคมของบุคคล โดยจะแสดงถึงปริมาณความสัมพันธ์ที่มีกับคนอื่น และความสามารถในการปรับตัวทางสังคม ถ้าเป็นคนแสดงตัวก็จะชอบแสดงความสัมพันธ์และใช้เวลากับคนอื่นรอบตัวมาก แต่ถ้าเป็นคนไม่ชอบแสดงตัวก็จะมีการสร้างความสัมพันธ์ มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และใช้เวลากับคนอื่นรอบตัวน้อย¹

1.1 ความแตกต่างระหว่างบุคคล

เพื่อเข้าใจธรรมชาติของคน เราสามารถแบ่งความแตกต่างระหว่างบุคคลออกเป็น 4 ด้านใหญ่ คือ

1.1.1 ทางกาย (Physical) เช่น หน้าตา ท่าทาง โครงกระดูก ผิว ผม ลักษณะของกล้ามเนื้อ อ้วน ผอม แข็งแรง ฯลฯ ซึ่งความแตกต่างกันทางกายภาพนี้ หมายถึงรูปร่างที่เห็นได้จากภายนอกนั่นเอง ความแตกต่างทางกายภาพนี้อาจมีอิทธิพลไปสู่ความแตกต่างด้านอื่น ๆ อีก เช่น รูปร่าง อ้วนมาก ๆ หรือผอมมาก ๆ ย่อมไม่คล่องตัวกระฉับกระเฉงเหมือนคนแข็งแรง ไปไหนมาไหน คนมักจะชอบล้อเลียน ชอบกระเซ้าทำให้เกิดปมด้อยในการเข้าสังคม แม้ด้านอารมณ์ (Emotion) ก็อาจจะเปลี่ยนแปลงหรือต้องปรับปรุง ซึ่งผิดไปจากบุคคลธรรมดา เป็นต้น นอกจากนี้ ความแตกต่างทางกายยังรวมถึงความสามารถอันเกิดจากการกระทำหรือการแสดงออกของร่างกายด้วย เช่น คนหนุ่มคนสาวย่อมแสดงออกเชิงพลังได้ดีกว่าคนสูงอายุหรือเด็ก คนวัยเดียวกัน ถ้าร่างกายได้รับการฝึกฝนดีก็ย่อมจะดีกว่าคนที่ไม่ได้รับการฝึกฝนหรือฝึกฝนน้อย เป็นต้น

1.1.2 ทางอารมณ์ (Emotion) หมายถึง การแสดงออกทางอารมณ์หรือความรู้สึกต่าง ๆ เช่น ดีใจ เสียใจ โกรธ อิจฉา ลำเอียง ก้าวร้าว ขบขัน ฯลฯ ซึ่งการแสดงออกทางอารมณ์นี้ย่อมมีความมากน้อยไม่เท่ากัน และแสดงออกมาไม่เหมือนกันการควบคุมทางอารมณ์ก็เช่นเดียวกัน คนเรามีความแตกต่างกัน บางคนสามารถควบคุมได้ดีแต่บางคนไม่สามารถควบคุมได้ ปล่อยให้เป็นไปตามอารมณ์ที่เกิด อารมณ์นี้จะได้รับอิทธิพลมาตั้งแต่วัยเด็กเป็นต้นมา

1.1.3 ทางสติปัญญา (Intelligence) หมายถึง เรื่องของความคิดหรือความแตกต่างกันในการแก้ปัญหา คนปัญญาดี หรือเรียกว่า IQ สูง (ตั้งแต่ 100 ขึ้นไป) จะคิดได้หลายแง่หลายมุม ละเอียดอ่อน แก้ปัญหาได้มากกว่าทั้งชีวิตประจำวันและครอบครัว แต่คนปัญญาด้อย หรือเรียกว่า IQ

¹พิริญา ธรรมทวีวุฒิ, ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิบาท 4 ในวิถีพุทธกับการบริหารโรงเรียน ประถมศึกษา (กรุงเทพมหานคร: กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร, 2556).

ต่ำ (ตั้งแต่ 90 ลงไป) จะคิดได้น้อยลงอยู่ในกรอบความคิดที่ไม่กว้างนัก ยึดมั่นในสิ่งแคบ ๆ ถ้าเข้าเรียนหนังสือก็อาจจะไม่จบหรือออกกลางคัน การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจะประสบความสำเร็จได้ยากกว่า

1.1.4 ทางสังคม (Social) หมายถึง ความสามารถที่แสดงออกในหมู่คนหรือระหว่างคน ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าแม้จะมีสติปัญญาพอๆกัน แต่ความสามารถในการเข้าสังคมย่อมมีได้ไม่เหมือนกัน คนที่เข้าสังคมได้ดีกว่าเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงาน ทั้งผู้บังคับบัญชา เพื่อนฝูงระดับเดียวกันหรือผู้ใต้บังคับบัญชา ย่อมนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าได้ดีกว่าคนที่เข้าสังคมได้ไม่ดี หรือมีอุปสรรคในการร่วมงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเห็นได้ชัด²

1.2 ประเภทความแตกต่างระหว่างบุคคล

พื้นฐานความแตกต่างส่วนบุคคล (Foundation of Individual Differences) บุคคลแต่ละคนย่อมมีลักษณะเฉพาะตัวที่มีความแตกต่างไปจากคนอื่น ซึ่งลักษณะเฉพาะดังกล่าวจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานของความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) โดยปกติมนุษย์จะมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้านอยู่แล้ว เช่น ความแตกต่างทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์ การศึกษา ประสบการณ์ พันธุกรรม เป็นต้น

1.2.1 เชื้อชาติ (Race) มนุษย์เรามีความแตกต่างด้านเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ เช่น ชาวจีน ชาวญี่ปุ่น ชาวไทย ฯลฯ ความแตกต่างด้านเชื้อชาติจะมีผลต่อรูปร่าง หน้าตา และลักษณะผิวพรรณของบุคคลเหล่านั้น ซึ่งทำให้คนแต่ละเชื้อชาติมีลักษณะที่แตกต่างกันไป

1.2.2 อายุ (Age) คนที่มีอายุที่ต่างกันจะมีความคิดความอ่านที่แตกต่างกัน วัยเด็กจะชอบสนุกสนาน วัยรุ่นจะชอบคิดถึงเรื่องเพื่อน เทียว วัยผู้ใหญ่จะมีความคิดที่มีเหตุผลแยกแยะ ถูกผิด ความมีวุฒิของมนุษย์จะทำให้เขามีความคิดที่รอบคอบเพิ่มขึ้นและมีเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา

1.2.3 เพศ (Gender) เพศชายและหญิงมีความแตกต่างกันทั้งรูปร่าง ความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ การมีเพศที่ต่างกันจะทำให้คนเรามีความสนใจในด้านต่างๆ ที่แตกต่างกัน เพศชายและเพศหญิง อาจได้รับการอบรมเลี้ยงดูในบทบาทหน้าที่ที่ต่างกันไปในสังคม ดังนั้น การที่คนเรามีเพศที่ต่างกันอาจทำให้คนเรามีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น เพศชายมีความก้าวร้าวมากกว่าเพศหญิง เพศหญิงมีความต้องการทำงานที่มีอำนาจและหน้าที่ที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ เพศชายมีความต้องการเป็นผู้นำมากกว่าเพศหญิง และเพศหญิง และเพศหญิงมีความต้องการลาออกจากงานก่อนเกษียณมากกว่าเพศชาย

² สุรางค์ โคว์ตระกูล, จิตวิทยาการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544).

1.2.4 การศึกษา (Education) บุคคลที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะส่งผลให้บุคคลมีความคิดเห็นและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เช่น ผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำจะมีความอดทนต่อแรงกดดันในการทำงานสูง บุคคลที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีการเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ ให้แก่ตัวเองสูงขึ้น บุคคลที่มีการศึกษาสูงมักจะสร้างข้อต่อรองและสร้างเงื่อนไขในการทำงานให้แก่ตัวเอง เช่น เรียกร้องขึ้น เงินเดือน ค่าแรงงานสวัสดิการ วันหยุด สภาพแวดล้อมของการทำงาน บุคคลที่มีการศึกษาสูงมักมีความต้องการทำงานเป็นอิสระสูง ไม่ต้องการถูกควบคุมและผู้ที่มีการศึกษาสูงมักจะควบคุมดูแลยาก เพราะมีความฉลาด รู้กฎระเบียบกฎหมายต่าง ๆ รู้สิทธิต่าง ๆ ที่ตนจะได้รับ มีวิธีหลบหลีกที่ดีกว่า

1.2.5 ฐานะทางสังคม (Social Status) บุคคลที่มีฐานะทางสังคมที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมต่อการทำงานที่แตกต่างกัน เช่น ผู้ที่มีฐานะทางสังคมสูงจะมีความอดทนต่อแรงกดดันในการทำงานต่ำและมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับต่ำ มักจะมีความก้าวร้าวและมีความรุนแรงทางอารมณ์สูง พฤติกรรมดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อการทำงานในองค์กรอย่างมาก

1.2.6 บุคลิกภาพ (Personality) บุคลิกภาพเป็นลักษณะเฉพาะที่มีความแตกต่างกันของบุคคลแต่ละคน ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้แต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน เช่น ลักษณะท่าทาง การวางตัว กล้าแสดงออก พูดเก่ง พูดน้อย เงียบ ขี้อาย ฯลฯ การที่แต่ละบุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันเมื่อเข้าไปอยู่ร่วมในสังคม

1.2.7 ทศคติ (Attitude) ทศคติเป็นการประเมินผลกับสิ่งต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นว่ามีความรู้สึกอย่างไรกับสิ่งเหล่านั้น เช่น ชอบ ไม่ชอบ เฉย ๆ เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกที่มีต่อบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งอาจจะแสดงออกมาทั้งในทางบวก ทางลบ หรือเป็นกลางก็ได้ มนุษย์ย่อมมีทัศนคติต่อสิ่งต่างๆ ที่แตกต่างกันไป อาจขึ้นอยู่กับความรู้ ประสบการณ์ และปัจจัยพื้นฐานอื่น ๆ³

1.3 ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ (Basic human Needs)

ความต้องการพื้นฐาน เป็นปัจจัยที่สำคัญมากอย่างหนึ่งของความแตกต่างระหว่างบุคคล มาสโลว์ (Maslow) กล่าวว่า ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เป็นสัจชาตญาณที่ติดตัวมนุษย์มาแต่กำเนิดมีอยู่ 5 ขั้นตอน เริ่มจากต่ำสุดไปสูงสุด โดยที่มนุษย์จำเป็นต้องได้รับการตอบสนองความ

³ นิติพล ภูตะโชติ, 2559. ประเภทความแตกต่างระหว่างบุคคล, พฤติกรรมและการสื่อสารในองค์กร. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ต้องการขั้นต่ำสุดจนเป็นที่พอใจก่อนที่ความต้องการขั้นสูงความต้องการของมนุษย์แต่ละคนจะแตกต่างกันไป และพฤติกรรมหนึ่งก็สามารถตอบสนองความต้องการหลายๆอย่างได้ในเวลาเดียวกัน

1.3.1 มาสโลว์ ได้จัดความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ไว้ดังนี้

1) ความต้องการทางด้านร่างกาย (Basic Physiological Need) เป็นความต้องการเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญต่อการดำรงชีวิต เช่น อากาศ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม การพักผ่อน การขับถ่าย เป็นต้น

2) ความต้องการความปลอดภัย (Safe and Security Need) เป็นความต้องการความปลอดภัยมั่นคง ความคุ้มครองปกป้อง ความต้องการความมั่นคงทางวัตถุปัจจัยภายนอก ความปลอดภัยจากการคุกคาม ปลอดภัยจากความวิตกกังวล อันตรายและความเจ็บปวดต่างๆ

3) ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Need) หมายถึงความต้องการทางสังคม เช่น ความต้องการความรัก อยากให้ตนเป็นที่รักได้รับการยอมรับจากกลุ่ม ต้องการมีส่วนร่วมในกลุ่ม

4) ความต้องการการยอมรับนับถือ (Esteem Need) หมายถึง ความต้องการความเคารพนับถือจากผู้อื่น (respect from others) บางที่เรียกว่า Self Esteem

5) ความต้องการบรรลุศักยภาพสูงสุดแห่งตน (Self Actualization Need) เป็นความต้องการสูงสุดของบุคคล ที่จะต้องพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างตามความเหมาะสมและความสามารถของตนเองในทางที่สร้างสรรค์ดีงาม

1.4 สาเหตุที่ทำให้บุคคลไม่กล้าแสดงออก

1) เข้าใจผิดว่าการแสดงออกที่เหมาะสมแบบเข้มแข็ง เป็นการแสดงออกของคนก้าวร้าว ทำให้ไม่กล้าแสดงออกทั้งนี้อาจเป็น เพราะการสังสมประสบการณ์ที่เคยมีมาในอดีต เช่น จากครอบครัว โรงเรียน และสังคมรอบข้างเชื่อในความคิดนี้

2) เข้าใจผิดว่า พฤติกรรมที่ไม่กล้าแสดงออกเป็นการแสดงออกที่สุภาพอ่อนโยน เพราะเหตุที่ได้รับการอบรมสั่งสอนมาให้เป็นคนสุภาพ อ่อนโยน เกรงใจผู้อื่นเพื่อการยอมรับและมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ดังนั้นทำให้เกิดการรับรู้ที่ผิดพลาดไปว่า การไม่แสดงออกเป็นความสุภาพอ่อนโยน เขาจึงไม่กล้าแสดงออกถึงความต้องการของตนเองโดยไม่กล้าขอร้องหรือปฏิเสธผู้อื่น

3) ไม่ยอมรับในสิทธิส่วนบุคคล คือ ไม่ยอมรับว่าเขามีสิทธิในการที่จะแสดงออกถึงความคิด ความรู้สึกและอารมณ์ ออกมาตรงๆกลับคิดว่า ถ้าแสดงให้ผู้อื่นรู้จะเป็นการเสียหน้า อับอาย หรือถูกติฉินนินทา เพื่อความปลอดภัยจึงเลือกเอาการไม่แสดงออกดีกว่า

4) ความวิตกกังวลกลัวว่าจะเกิดผลในทางลบ คือ กลัวว่าการแสดงออกถึงความต้องการที่จริงของตนเอง จะทำให้ผู้อื่นไม่พอใจ ทำให้เขาเสียหน้า หรือทำให้ตัวเองด้วยคุณค่า จึงทำให้ไม่กล้าแสดงออกมาตรงๆ ในที่สุดก็เลยกลายเป็นผู้ไม่กล้าแสดงออก

5) เข้าใจผิดว่า การไม่แสดงออกจะเป็นการช่วยเหลือผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการปฏิเสธคำขอร้องของผู้อื่น เพราะมีความเกรงใจ เกรงว่าเขาจะได้รับความผิดหวัง

6) ขาดทักษะในการแสดงออกที่เหมาะสม เป็นเพราะขาดการฝึกฝน ขาดการอบรมสั่งสอนตามแบบอย่างของการแสดงออกที่เหมาะสม ทำให้ไม่มีโอกาสที่จะรู้ว่าการแสดงออกที่เหมาะสมเป็นอย่างไร ไม่มีผู้แนะนำและไม่ได้รับการฝึกหัด จึงไม่กล้าแสดงออก

ดังนั้นเพราะมนุษย์ล้วนต่างมีสิ่งที่แตกต่างกันด้วยปัจจัยต่างๆ ส่งผลให้ความคิด การใช้ชีวิต ทัศนคติด้านต่างๆ ที่แตกต่างกัน การแสดงออก การแสดงความคิดเห็นจึงเป็นสิ่งที่นำไปสู่ความขัดแย้งต่อผู้คนในสังคมได้ เราจึงจำเป็นต้องการควบคุมการแสดงออกทางความคิดให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมหรือผู้คนในขณะเวลานั้น

ความแตกต่างส่วนบุคคลโดยทั่วไปมนุษย์เราย่อมมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความแตกต่างด้านการศึกษา ด้านกายภาพ เพศ อายุ สติปัญญา ความคิด สังคม อารมณ์ เชื้อชาติ ฐานะทางสังคม บุคลิกภาพ ทัศนคติ ค่านิยม การรับรู้ การเรียนรู้ ฯลฯ ซึ่งความแตกต่างส่วนบุคคลดังกล่าวจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์แต่ละคน บางคนมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวเห็นแก่ตัว ชอบเอาเปรียบคนอื่น ใช้อำนาจ บ้าอำนาจ ไม่สนใจการทำงาน เรียนรู้ช้า มีทัศนคติไม่ดี ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ แต่บางคนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ชอบช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน เข้าใจผู้อื่น รับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เกิดจากปัจจัยพื้นฐานที่มีความแตกต่างกันของแต่ละบุคคล การศึกษาความแตกต่างส่วนบุคคลจะทำให้เข้าใจบุคคลแต่ละคนได้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของสัตว์

พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของสัตว์ เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือสิ่งที่มีมากระตุ้น (Stimulus) อาจเกิดขึ้นทันทีหรือเกิดขึ้นหลังจากที่ถูกกระตุ้นมาแล้วระยะหนึ่ง **พฤติกรรมจำแนกออกเป็น 2 ประเภทคือ**

2.1 พฤติกรรมที่มีมาแต่กำเนิด (Innate Behavior)

แสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าชนิด เป็นพฤติกรรมที่ได้มาจากกรรมพันธุ์ สัตว์สามารถแสดงออกได้โดยไม่ต้องเรียนรู้มาก่อน มีแบบแผนเดียวกัน (Stereotyped) ไม่ค่อยมีการ

ปรับเปลี่ยนโดยการเรียนรู้ มีลักษณะเฉพาะของแต่ละสปีชีส์ (Species-specific) พฤติกรรมที่มีมาแต่กำเนิดแบ่งออกเป็น 3 แบบคือ

- 1) Kinesis เป็นการเคลื่อนที่เข้าหาหรือออกจากสิ่งเร้าโดยมีทิศทางไม่แน่นอน
- 2) Taxis เป็นการเคลื่อนที่เข้าหาหรือออกจากสิ่งเร้าโดยมีทิศทางแน่นอน
- 3) พฤติกรรมที่มีแบบแผนแน่นอน (Fixed action pattern หรือ FAP) เมื่อสัตว์ถูกกระตุ้นโดยสิ่งเร้าจากภายนอกที่เรียกว่า Sign stimulus (releaser) จะทำให้เกิดพฤติกรรมที่มีแบบแผนแน่นอน

2.2 พฤติกรรมการเรียนรู้ (Learning Behavior)

สามารถปรับเปลี่ยนได้อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ ไม่ใช่เกิดจากการที่สัตว์มีอายุมากขึ้น (Maturation) พฤติกรรมการเรียนรู้ได้รับอิทธิพลจากทั้งยีนและสิ่งแวดล้อม จำแนกเป็น 6 ประเภทดังนี้

- 1) พฤติกรรมความเคยชิน (Habituation) เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการที่สัตว์หยุดตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ซ้ำๆ กัน เนื่องจากไม่ได้รับการตอบสนองที่เหมาะสม หรือเปลี่ยนพฤติกรรมหรือการตอบสนองแบบเดิมเนื่องจากความคุ้นชิน เป็นพฤติกรรมการเรียนรู้แบบที่ง่ายที่สุด คือ การเรียนรู้ที่จะไม่สนใจต่อสิ่งเร้าที่ไม่มีผลเป็นรางวัล หรือ การลงโทษ ดังนั้นการตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นก็จะค่อยๆ ลดลงไปเรื่อยๆ เมื่อเวลาผ่านไป (เป็นการตอบสนองของสัตว์ต่อสิ่งกระตุ้นที่ไม่มีผลอะไรสำหรับมันที่มันเกิดขึ้นซ้ำๆ) โดยการค่อยๆ ลดพฤติกรรม การตอบสนองลงจนในที่สุดแม้ว่าจะยังมีตัวกระตุ้นอยู่สัตว์นั้นก็ยังไม่ตอบสนองเลยเป็นพฤติกรรมที่เพิกเฉยต่อสิ่งกระตุ้นที่ไม่ให้คุณให้โทษ การเรียนรู้แบบนี้ช่วยให้สัตว์ไม่เสียพลังงานในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นที่ไม่มีความสำคัญต่อการดำรงชีพ เช่น ดอกไม้ทะเล (Sea Anemone) มีระบบประสาทแบบร่างแห ถ้าเราแตะหนวดมันเบาๆ พบว่ามันหุบหนวดแล้วค่อยๆ ยืดหนวดอย่างช้าๆ แต่ถ้าแตะหนวดมันบ่อยๆ ดอกไม้ทะเลจะไม่หุบหนวดอีกต่อไป คนที่ย้ายบ้านไปอยู่ริมถนน พบว่านอนไม่หลับ เพราะเสียงดังอีกทีก็ แต่เมื่ออาศัยอยู่ไปนานๆ ระบบประสาทจะมีการปรับตัว โดยไม่ตอบสนองต่อสิ่ง อีกทีก็จึงทำให้นอนหลับได้แม้มีเสียงดังเช่นเดิม ลูกนกนางนวลในช่วงแรกมีการตอบสนองต่อเงาดำที่พาดผ่าน เมื่อเรียนรู้ว่าเงาที่มีลักษณะแบบ A (นกคอสั้น ตัวแทนของเหยี่ยว) เท่านั้นที่อันตราย มันก็จะลดการตอบสนองต่อเงาแบบ B (นกคอยาวตัวแทนของนกนางนวลด้วยกันเอง) ซึ่งไม่เป็นอันตรายต่อมัน

- 2) พฤติกรรมการฝังใจ (Imprinting) เป็นพฤติกรรมที่ถูกกำหนดมาแล้วโดยยีน จะเกิดขึ้นเฉพาะในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต (Critical Period) และมีลักษณะเป็น Irreversible learning

สิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมฝังใจเรียกว่า Imprinting Stimulus จากการศึกษาของนักชีววิทยาชาวเยอรมันชื่อ Konrad Lorenz พบว่าลูกห่านที่ฟักออกจากไข่จะเดินตามแม่ของมัน

3) การเรียนรู้แบบมีเงื่อนไข (Classical Conditioning) หมายถึงการที่สัตว์เรียนรู้ที่จะนำสิ่งเร้าใหม่เข้าไปทดแทนสิ่งเร้าเดิมในการกระตุ้นให้สัตว์เกิดการตอบสนองตามธรรมชาติ (Unconditioned Response) สิ่งเร้าเดิมซึ่งปรกติกระตุ้นให้สัตว์เกิดการตอบสนองเรียกว่าสิ่งเร้าที่ไม่เป็นเงื่อนไข (Unconditioned Stimulus) ส่วนสิ่งเร้าใหม่ซึ่งปรกติไม่กระตุ้นให้สัตว์แสดงการตอบสนองนี้เรียกว่าสิ่งเร้าที่เป็นเงื่อนไข (Conditioned Stimulus)

4) การลองผิดลองถูก (Operant Conditioning หรือ Trial and Error) หมายถึงการที่สัตว์เรียนรู้ที่จะเชื่อมโยงพฤติกรรมหนึ่งกับการได้รางวัลหรือการถูกลงโทษ เมื่อได้รางวัลสัตว์ก็จะแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำ แต่เมื่อถูกลงโทษสัตว์ก็จะหลีกเลี่ยงที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นอีก

5) การลอกเลียนแบบ (Observational Learning) เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการที่สัตว์ดูพฤติกรรมของสัตว์อื่นและเรียนรู้ข้อมูลสำคัญบางอย่างแล้วทำตาม

6) การรู้จักใช้เหตุผล (Insight Learning หรือ Reasoning) หมายถึง การที่สัตว์สามารถแสดงพฤติกรรมได้ถูกต้องตั้งแต่ครั้งแรกถึงแม้ว่าสัตว์นั้นจะไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

7) การใช้ความคิดประมวลข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ (Cognition) การคิดประมวลข้อมูลเป็นลักษณะที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรมและเป็นส่วนสำคัญในการแสดงออกของพฤติกรรม⁴

2.3 วัตถุประสงค์ของการแสดงพฤติกรรม

2.3.1 เพื่อความอยู่รอด (Survival) เช่น พฤติกรรมการหาอาหาร การล่าเหยื่อ การหลบหนีศัตรู และการหาที่อยู่อาศัย เป็นต้น

2.3.2 เพื่อสืบพันธุ์ (Reproduction) เช่น พฤติกรรมการเกี้ยวพาราสี (Courtship Behavior)⁵

2.4 สาเหตุของการแสดงพฤติกรรม

2.4.1 Proximate Cause เป็นสาเหตุโดยตรงที่เกิดขึ้นขณะนั้น อันเนื่องมาจากสภาวะทางสรีรวิทยาทางร่างกายขณะนั้น เมื่อร่างกายได้รับสิ่งเร้า ก็จะเกิดปฏิกิริยาตอบสนองออกมา

⁴ บุญเกื้อ วัชรเสถียร.2543.พฤติกรรม. เข้าถึงจาก <http://pirun.ku.ac.th/~fscibov/behavior.pdf>

⁵ วัตถุประสงค์ของการแสดงพฤติกรรม, พฤติกรรม. เข้าถึงจาก https://biology.mwit.ac.th/Resource/EcoPWPpdf/behaviorPWP_60.pdf

2.4.2 Ultimate Cause เป็นสาเหตุรากฐานที่เกิดจากวิวัฒนาการมายาวนาน ได้แก่ natural selection (ตามทฤษฎีวิวัฒนาการของชาร์ล ดาร์วิน)

สิ่งมีชีวิตหลายชนิดล้วนต้องผ่านวิวัฒนาการตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน กว่าที่จะมีชีวิตรอดมาได้ในทุกวันนี้ธรรมชาติได้มีกระบวนการ การคัดสรรทางธรรมชาติ (Natural Selection) ซึ่งเป็นการใช้สิ่งแวดล้อมในการตรวจสอบ คัดเลือกเฉพาะสิ่งมีชีวิตที่มีความแข็งแกร่งที่จะสามารถอยู่รอด ดังนั้นกว่าจะมีการเรียนรู้ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม จนเผ่าพันธุ์อยู่รอดปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อม และผู้ล่ามาได้บรรพบุรุษของสิ่งมีชีวิตอาจวิวัฒนาการและสูญพันธุ์ไปหลายต่อหลายรุ่น

การปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของสิ่งมีชีวิตมีด้วยกันหลากหลายรูปแบบ แต่การปรับตัวที่น่าทึ่งคือ การปรับตัวเองให้คล้ายคลึงกับสิ่งมีชีวิตชนิดอื่น หรือปรับตัวเองให้คล้ายคลึงกับสิ่งแวดล้อม

เมื่อกล่าวถึงคำว่า การเลียนแบบ หลายคนอาจสับสนระหว่างคำว่า การพรางตัวและการเลียนแบบ การพรางตัว ของแมลงนั้นเป็นลักษณะรูปร่างภายนอก ของแมลงที่ไปคล้ายคลึงกับสภาพแวดล้อม แต่การเลียนแบบของแมลงนั้น เป็นคือการที่แมลงตัวหนึ่งหรือชนิดหนึ่งมี ลักษณะรูปร่างหรือสีสันทไปเหมือนกับ แมลงอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งเกิดจากความ บังเอิญของสิ่งมีชีวิตที่มีความหลากหลาย แต่ความคล้ายคลึงกันนั้นก่อให้เกิด ผลลัพธ์ที่ทำให้แมลงเหล่านั้นคงอยู่ หรือ อาจกล่าวได้ว่าเป็นผลมาจากการคัดสรร โดยธรรมชาติก็ได้ รูปแบบของการเลียนแบบจำเป็นจะต้องมี 2 ตัวการหลัก ตัวแรก เรียกว่า Model หรือ ตัวต้นแบบ ตัวที่สองเรียกว่า Mimic หรือ ตัวที่ไปเลียน แบบ ให้คล้ายกับตัวต้นแบบ

ทฤษฎี Batesian Mimicry เป็นทฤษฎีการเลียนแบบเพื่อจุด ประสงค์ในการป้องกันตัวจากสัตว์ผู้ล่า โดยลงให้สัตว์ผู้ล่าคิดว่าแมลงตัวนี้มี อันตรายหรือไม่สามารถกินได้ โดยชื่อ เรียกทฤษฎีนี้ตั้งขึ้นเพื่อให้เกียรติแก่ Henry Walter Bates นักธรรมชาติวิทยา ชาวอังกฤษ หลักการนี้สิ่งมีชีวิตที่เป็นต้นแบบ (Model) มักจะเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีอันตราย หรือมีรสชาติที่ไม่พึงประสงค์สำหรับสัตว์ ผู้ล่า และมีสีสันทที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ตัว ซึ่งสัตว์ผู้ล่าอาจเคยลองจับกินเป็น อาหารมาแล้วแต่มีรสชาติไม่อร่อยทำให้ ต้องคายทิ้ง ทำให้สัตว์ผู้ล่าเรียนรู้และจะ จดจำได้ว่าสิ่งมีชีวิตที่มีรูปแบบของสีสันท บนลำตัวแบบนี้กินไม่ได้ ส่วนสิ่งมีชีวิตที่ เป็นตัวเลียนแบบ (Mimic) นั้นไม่มีอันตรายจากศัตรูโดยการปรับรูปร่างให้คล้ายกับ ใบไม้ ไม่ใช่เฉพาะแต่ปีกที่มองเห็นเป็น เส้นคล้ายกับเส้นใบของใบไม้เท่านั้น แต่ ขาที่เป็นแผ่นบางๆ ของมันก็ยังช่วยทำให้ มีโครงสร้างกลมกลืนกับใบไม้ ตักแตน ใบไม้บางชนิดมีสีเขียว

ทั้งหมดเหมือน ใบไม้สด บางชนิดมีสีเขียวและมีสีน้ำตาล ใหม่ตามขอบลำตัว จนดูเหมือนใบไม้ที่กำลัง
แห้ง⁶

รูปภาพที่ 1 ภาพการเลียนแบบใบไม้ของตั๊กแตน

ที่มา : วันที่สืบค้น 2 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://athidtiya1995.files.wordpress.com/2014/11/165078.jpg>

2.5 พฤติกรรมการพรางตัว

บางครั้งการทำตัวให้โดดเด่น มองเห็นได้ชัดเจนในสิ่งแวดล้อม อาจนำ ภัยมาถึงตัว สิ่งมีชีวิตจึงต้องปรับตัวให้กลมกลืนกับสิ่งแวดล้อมเพื่อหลีกเลี่ยง จากโจมตีของศัตรู หรือบางครั้งอาจเป็นการล่อให้เหยื่อตายใจ กลไกเหล่านี้ เรียกว่า การพรางตัว หรือ Camouflage การพรางตัวเป็นพฤติกรรมที่สิ่งมีชีวิต โดยเฉพาะสัตว์หลายชนิดใช้เพื่อการอำพรางตัวให้กลมกลืนเข้ากับสิ่งแวดล้อมจนยากที่จะสังเกตเห็น โดยวัตถุประสงค์เพื่อหลีกเลี่ยงการโจมตี หรือบางครั้งก็อาจเป็นการหลอกล่อให้เหยื่อตายใจ ตัวอย่างง่ายๆ ที่เห็นได้ชัดคือ จิ้งจกที่สามารถเปลี่ยนสีสันทให้กลมกลืนกับฝาผนัง หรือพื้นผิวที่มันเกาะอยู่ นอกจากนี้ยังมีตัวอย่างสิ่งมีชีวิตที่ใช้เทคนิคการอำพรางตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม โดยจะเป็นสิ่งมีชีวิตทั้งบนบก และสิ่งมีชีวิตในทะเล

⁶ นันทศักดิ์ ปิ่นแก้ว, **ชีวิตและวิวัฒนาการ กับความหลากหลายทางชีวภาพในประเทศไทย**

รูปภาพที่ 2 ภาพกิ้งก่าคาเมเลียน Parson

ที่มา : วันที่สืบค้น 2 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://ngthai.com/science/13100/chameleons-craziest-color-changes/>

2.6 ลักษณะที่หลบภัยของสัตว์

แหล่งหลบภัย (Safety Cover) หมายถึง วัสดุต่างๆที่สัตว์ป่าใช้ในการปกปิด กำบัง เพื่อหลบหลีกอันตรายต่างๆ แหล่งหลบภัยของสัตว์ป่าทุกฤดูกาลสามารถอำนวยความสะดวกประโยชน์ในเรื่องของอาหาร ซึ่งสัตว์ป่าได้ใช้อาหารเหล่านี้โดยไม่ต้องออกไปหากินไกลๆ การเปลี่ยนแปลงของแหล่งหลบภัยจะขึ้นอยู่กับสภาพดิน ฟ้า อากาศ แหล่งหลบภัยอาจมีลักษณะเป็น รูดิน โพรงไม้ รัง หรือป่าละเมาะ ขึ้นอยู่กับชนิด ลักษณะสถานภาพของสัตว์ป่าทุกฤดูกาล สภาพพื้นที่ และอุปนิสัยของสัตว์ป่าที่เป็นเหยื่อ และสัตว์ผู้ล่า

รูปภาพที่ 3 รังนกระจาบ

ที่มา : ที่มา : วันที่สืบค้น 2 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://www.pinterest.com/pin/456904324691109967/>

รูปภาพที่ 4 โพรงอาศัยของแรดคูน

ที่มา : วันที่สืบค้น 5 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://i.pinimg.com/564x/12/9a/64/129a649f4593322d9157d24e4ec845f5.jpg>

สัตว์ทะเลที่อาศัยบนหาดทรายและโคลนจะมีการขุดรูอยู่ในตะกอน ซึ่งหากสัตว์เหล่านี้อยู่ในฐานะที่เป็นผู้ล่ามันก็สามารถออกมาหาเหยื่อได้ การกินแบบ Deposit Feeder การฝังตัวแบบนี้จะไม่อยู่ถาวรมันสามารถที่จะเคลื่อนที่หาอาหารจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งได้ สัตว์ที่มีการกินแบบ Suspension Feeder จะกินอาหารที่พัดเข้ามาพร้อมกับกระแสน้ำ อาศัยอยู่กับที่ ดังนั้นการขุดรูอาศัยจะเป็นปกป้องตัว บริเวณที่มันอาศัยอยู่จะเป็นที่อยู่มาตั้งแต่ตอนที่มันเป็นตัวอ่อน ซึ่งรูที่มันอยู่จะขยายใหญ่ออกไปได้เมื่อมันมีการเจริญเติบโต หากรูถูกทำลายก็จะทำให้สัตว์เหล่านี้ตายได้ สัตว์อาศัยในรูเพื่อป้องกันตัวจากผู้ล่า หอยส่วนมากจะเป็นพวกที่กรองตะกอนกิน เมื่อมันฝังตัวในทรายก็จะมีเฉพาะ Siphon ของมันเท่านั้นที่โผล่ขึ้นมา ซึ่งบางครั้งทำให้ผู้ล่าเห็นได้ หนอนมีการกินแบบ Suspension Feeding จะป้องกันตัวจากผู้ล่าโดยการอยู่ในรู บางครั้งผู้ล่าบางชนิดเช่น ปลา และปู ก็จะใช้ตัวคอยดักเหยื่ออยู่ด้วย หากเป็นช่วงที่น้ำลด ตะกอนก็จะแห้งสัตว์ที่อาศัยในรูจะไม่ค่อยขึ้นมา สัตว์ที่มีการสร้างท่อถาวรขึ้นมา เช่น หนอน จะสร้างท่อโดยเปลือกหอยที่แตกแล้วหรือกรวดต่างๆ มาซ้อนทับกันท่อที่ถูกสร้างขึ้นมาก็เหมือนเป็นบ้าน หนอนที่กินแบบ Suspension Feeding จะโผล่หนวดขึ้นมาและกระจายหนวดเพื่อกินอาหารในน้ำ ผู้ล่าไม่สามารถเข้ามาในท่อได้เนื่องจากท่อของสัตว์กลุ่มนี้

แข็งแรง ซึ่งความแตกต่างของวัสดุที่สัตว์กลุ่มนี้ใช้สร้างท่อสามารถช่วยในการจำแนกชนิดได้จากท่ออาศัยของมัน ด้านบนของหาดทรายที่น้ำท่วมไม่ค่อยถึง ก็จะเจอสัตว์ทะเลพวกปูลม ปูเหล่านี้จะอาศัยในรูชั่วคราวไม่เหมือนพวกหนอนที่สร้างท่อขึ้นมา ปูพวกนี้เป็นทั้งพวกที่กินแบบ scavengers และก็เป็นที่อยู่อาศัยอื่นด้วย ซึ่งในห่วงโซ่อาหารปูมักเป็นสัตว์ที่อยู่ด้านบนของห่วงโซ่เนื่องจากมันเป็นผู้ล่าที่สำคัญของระบบนิเวศชายฝั่งอีกชนิดหนึ่งด้วย

รูปภาพที่ 5 ลักษณะรูบนชายหาด

ที่มา : วันที่สืบค้น 5 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://www.pinterest.com/pin/377317275012573715/>

โดยทั่วไปแล้วลักษณะที่หลบภัยหรือที่อยู่อาศัยของสัตว์จะเป็นรู โพรง ช่อง หรือพื้นที่ที่ปลอดภัยและสามารถเป็นที่กำบังจากธรรมชาติและเป็นพื้นที่ปลอดภัยจากสายตาของนักล่า สามารถให้ความปลอดภัยขณะเวลาที่อยู่ได้⁷

3. ประติมากรรมกับสิ่งแวดล้อม

ประติมากรรม เป็นผลงานศิลปะที่แสดงออกด้วยการสร้างรูปทรง 3 มิติ มีปริมาตร มีน้ำหนักและกินเนื้อที่ในอากาศ โดยการใช้วัสดุชนิดต่าง ๆ วัสดุที่ใช้สร้างสรรค์งานประติมากรรม จะเป็นตัวกำหนดวิธีการสร้างผลงาน ความงามของงานประติมากรรม เกิดจากการแสงและเงา ที่เกิดขึ้นในผลงาน

⁷ สัตว์และการปรับตัวของสัตว์ในระบบนิเวศหาดทราย, เข้าถึงเมื่อ 18 เมษายน 2563, เข้าถึงได้จาก https://www.sci.psu.ac.th/chm/biodiversity/beach_animal.html

สิ่งแวดล้อม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ประกอบด้วยสิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างแนบแน่น สิ่งแวดล้อมออกเป็น 2 ประเภท จำแนกจากแหล่งกำเนิดของสิ่งแวดล้อมได้แก่

- 1) สิ่งแวดล้อมที่เกิดตามธรรมชาติ (Natural Environments)
- 2) สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man-Made Environments)

สิ่งแวดล้อมที่เกิดตามธรรมชาติ (Natural Environments) หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวมนุษย์ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ซึ่งมีลักษณะที่ แตกต่างกันอย่างออกไป เป็นความหลากหลายในธรรมชาติ บางชนิดใช้เวลาในการเกิดยาวนาน บางชนิดใช้ระยะเวลาสั้นๆ ในการเกิดสิ่งแวดล้อมชนิดหนึ่งๆ ย่อมมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมชนิดอื่นๆ ถ้ามีการกระทำกับสิ่งแวดล้อมหนึ่งย่อมมีผลถึงสิ่งแวดล้อมอื่น

สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man-Made Environments) หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ได้ มีทั้งสิ่งที่ มองเห็นได้ จับต้องได้ และสิ่งที่ ไม่สามารถมองเห็นได้ หรือไม่สามารถจับต้องได้ เป็น สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อสนองความต้องการของตน หรืออาจสร้างขึ้นด้วยเหตุ จำเป็นบางประการ สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นมีทั้งสิ่งที่ดีที่ จะช่วยให้สามารถดำรงชีวิต อยู่ได้โดยสุขสบาย มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ประติมากรรม ที่จัดสร้างในสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ประเภท สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ สถาปัตยกรรม ลานพลาซ่า หรือ Landmark ที่สำคัญของเมือง เป็นการจัดสร้างประติมากรรมขนาดใหญ่ขึ้นในพื้นที่ด้วยวัสดุคงทนต่อ สภาพดินฟ้าอากาศ โดยปรับสิ่งแวดล้อมให้สนับสนุนชิ้นงาน ให้เด่นสง่า จัดแสดงตามสภาพ ธรรมชาติที่ผันแปรไปตามเวลา ฤดูกาล โดยมีการดูแลรักษาพื้นที่ และชิ้นงาน ให้สมบูรณ์อย่างสม่ำเสมอ

ประติมากรรมกับสิ่งแวดล้อม คือศิลปะประเภทหนึ่งที่เกิดขึ้นมาเป็นระยะเวลายาวนาน เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่เน้นในเรื่องการใช้ประโยชน์จากที่ว่างสำหรับสาธารณชน ซึ่งมีความสำคัญต่อสังคมและการดำรงชีวิตของมนุษย์ ในแต่ละยุคสมัย บางสังคมอาจมีสภาพวิถีชีวิต ของคนที่คุ้นเคยวิธีหนึ่งที่จะช่วยผ่อนคลายและทำให้เกิดความรื่นรมย์คือการนำเอาสุนทรียภาพทาง ศิลปะเข้าไปร่วมดำเนินอยู่กับสภาพแวดล้อมนั้น ซึ่งจะช่วยให้ เกิดความรู้สึกที่ผ่อนคลาย เพลิดเพลินใจ เกิดอารมณ์ที่สุนทรีย์จากการได้ สัมผัสชื่นชมในสุนทรียภาพของประติมากรรม อีกทั้งเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีความสำคัญทางกายภาพ ซึ่งเกิดจากการใช้ผลงานประติมากรรมมาเป็นส่วน ประดับตกแต่งพื้นที่ต่างๆ ให้เกิดบรรยากาศที่น่าสนใจและเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติโดยรอบ ประติมากรรมกับสิ่งแวดล้อม (Sculpture and Environment) หมายถึง งานประติมากรรมที่สร้างสรรค์ ขึ้นเพื่อการชื่นชมในคุณค่าทางศิลปะและมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

ประติมากรรมกับสิ่งแวดล้อม แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1) ประติมากรรมกับสถาปัตยกรรม ได้แก่ ที่ว่างทางสถาปัตยกรรม เช่น ที่ว่างภายในอาคารที่ว่างภายนอกอาคาร ที่ว่างของผนัง เพดาน ฯลฯ

รูปภาพที่ 6 ชลุต นิมเสมอ. องค์สาม. ธนาคารกสิกรไทย

ที่มา : วันที่สืบค้น 5 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<http://art2.culture.go.th/index.php?case=galleryPrintingDetail&side=ach>

2) ประติมากรรมกับ Park Plaza หรือ Landmark ที่สำคัญของเมือง เช่น ลานกลางแจ้ง จุดตัดของถนน

รูปภาพที่ 7 Richard Serra. Charlie Brown. [2000] Corten steel

ที่มา : วันที่สืบค้น 5 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://www.pinterest.co.uk/pin/294422894359531120/>

รูปภาพที่ 8 Alexander Calder

ที่มา : วันที่สืบค้น 5 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://www.pinterest.co.uk/pin/425942077261498215/>

3. ประติมากรรมกับสวนสาธารณะ สวนหย่อม สวนประติมากรรม

รูปภาพที่ 9 Anish Kapoor. Cloud Gate Sculpture

ที่มา : วันที่สืบค้น 5 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://www.doublestonesteel.com/blog/art-and-sculpture/>

3.1 การศึกษาเพื่อสร้างสรรค์ประติมากรรมกับสภาพแวดล้อม

3.1.1 เนื้อหา (Subject Matter)

1) ส่วนใหญ่เป็นสัญลักษณ์ทางความงามที่เป็นนามธรรม

คือ ไม่มีเนื้อหา เฉพาะเรื่อง จะมีความหมายหรือสาระสำคัญที่เด่นชัดหรือไม่ก็ได้

2) เนื้อหาที่บ่งบอกเรื่องราวของสถานที่นั้นโดยเฉพาะ

แต่โดยทั่วไปมักใช้เนื้อหาที่เป็นนามธรรม ไม่เฉพาะเจาะจง เพราะจะทำให้มีความเป็นกลาง ไม่มีข้อโต้แย้งกับสังคม การเมือง และวัฒนธรรมท้องถิ่น เนื้อหาของงานที่ติดตั้ง ณ สถานที่หนึ่งมีได้หมายความว่า จะสามารถนำไป ติดตั้งในสถานที่อีกแห่งหนึ่ง

3.1.2 เรื่องราว รูปแบบ และเนื้อหา (Matter Form and Content)

ทั้งสามส่วนถือเป็นแก่นของความคิด ศิลปะอาจเริ่มต้นจากวัตถุ หรือความคิด หรือทั้งสองส่วนพร้อมๆ กัน เมื่อศิลปินเลือกสรรหรือกำหนดรูปแบบแล้ว ความคิดจะพัฒนาหรืออาจผสมผสานกับจินตนาการ และส่งผ่านไปยังมโนทัศน์ ซึ่งเป็นแก่นของความคิด

3.1.3 ประโยชน์ใช้สอย (Function)

เมื่อสถานที่ต้องการประโยชน์ใช้สอยโดยตรง ประโยชน์ใช้สอยอาจเป็นตัวกำหนดให้ประติมากรรมกลมกลืนไปกับสถานที่ นั้นด้วย เช่น สวนสุขภาพ สนามเด็กเล่น เป็นต้น แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าทุกสถานที่ ต้องกำหนดประโยชน์ใช้สอยไว้อย่างชัดเจน

3.1.4 การยอมรับของสังคม

ปัจจัยทั้ง 3 ประการข้างต้น เป็นเรื่องสำคัญที่จะให้คนในสังคมยอมรับผลงานประติมากรรมสาธารณะ นับเป็นเรื่องยากที่จะประเมินการยอมรับของสังคมในงาน ประติมากรรมโดยพิจารณาจากการติดตั้งเป็นเบื้องต้นเพียงเท่านั้น แต่ควรพิจารณาถึงปัจจัย อีก 3 ประการนี้เช่นเดียวกับความต้องการและทัศนคติของผู้คนในชุมชน คนส่วนใหญ่มักจะยอมรับงานที่แสดงออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน (Traditional Representational) เพราะจะรู้สึกคุ้นเคยกับ Style มีความรู้สึกเข้าใจเนื้อหา และ แบบอย่างของงานนั้น ในขณะที่งานประเภท Abstract ไม่ได้สื่อความหมายชัดเจน ผู้ชมจึงรู้สึกอึดอัด สับสน เพราะไม่อาจจะเข้าใจความหมายได้ แม้วางงานชิ้นนั้นอาจไม่มีความหมายเลยก็ตาม จึงมักจะมีคำถามเสมอว่ามันคืออะไร⁸

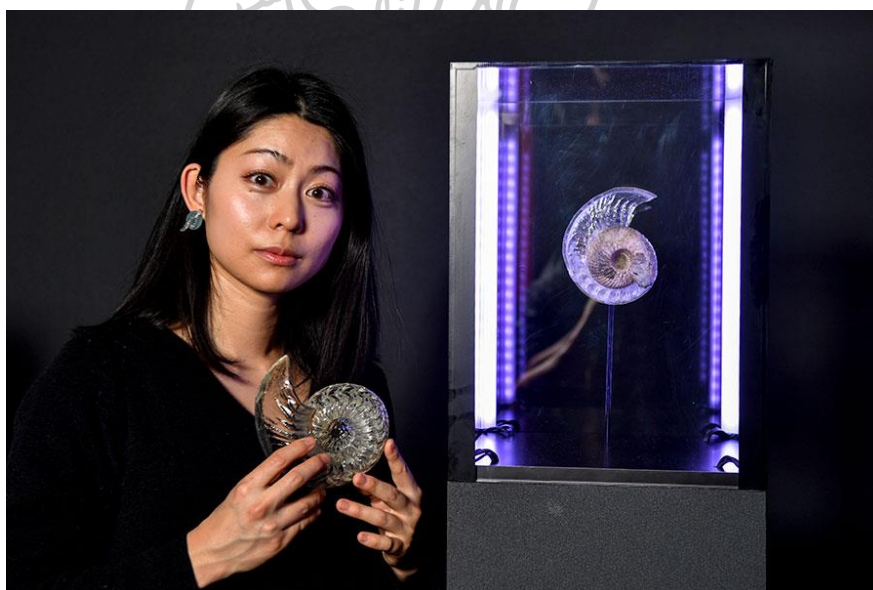
⁸ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อดุลย์ บุญฉ่ำ, **ประติมากรรม4**, เข้าถึงเมื่อ 18 เมษายน 2563, เข้าถึงได้จาก <https://fineart.msu.ac.th/e-documents/myfile/>

4. ศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน

4.1 อากิ อิโนะมาตะ

อากิ อิโนะมาตะ (Aki Inomata) ศิลปินสาวจากโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น จบการศึกษาระดับปริญญาโทสาขา Inter Media Art ณ มหาวิทยาลัยศิลปะแห่งโตเกียว (Tokyo University of the Arts) หัวข้อหลักในการทำงานศิลปะของอิโนะมาตะ คือการสื่อสารระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ เธอให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกับสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ที่ไม่ใช่มนุษย์ การทำงานศิลปะของเธอจึงเป็นการนำเสนอมุมมองเกี่ยวกับโลกรอบตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมญี่ปุ่นผ่านสายตาของศิลปิน ซึ่งแสดงออกผ่านพฤติกรรมของสัตว์ที่เธอเลือก

กระบวนการทำงานศิลปะของอิโนะมาตะ เริ่มต้นจากการศึกษาและตั้งคำถามต่อวิถีชีวิตและเอกลักษณ์ทางธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตบางชนิดอย่างลึกซึ้ง ก่อนหาหนทางในการเข้าถึงพวกมันผ่านการแสดงออกทางสุนทรียะ นอกจากนั้นยังเป็นการสำรวจสังคมมนุษย์ผ่านสิ่งมีชีวิตอื่นๆ เพื่อเป็นการสะท้อนสถานะในชีวิต และยังเป็นการรื้อฟื้นความรู้สึกที่แท้จริงของเธอที่มีต่อความเป็นจริงในโลกใบนี้

รูปภาพที่ 10 ศิลปิน อากิ อิโนะมาตะ

ที่มา : ศิลปินผู้สำรวจพรมแดนระหว่างแพชชั่น, วันที่สี่สิบ 6 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://www.vogue.co.th/lart-de-vivere>

ผลงานโดดเด่นเป็นที่รู้จักมากที่สุดชุดหนึ่งของเธอคือ Why Not Hand Over a “Shelter” to Hermit Crabs? (2009-2016) เป็นการสร้างเปลือกหอยด้วยเครื่องพิมพ์สามมิติให้ปูเสฉวนเข้าไปอาศัยใช้ชีวิต ทั้งนี้โนมาเตะรับแรงบันดาลใจจากการรื้อถอนอาคารสถานทูตฝรั่งเศสประจำญี่ปุ่นในปี 2009 ซึ่งเป็นการเปลี่ยนสถานภาพและสัญชาติของพื้นที่หลังจากถูกใช้งานมาแล้ว 54 ปี ซึ่งแต่เดิมเคยเป็นกรรมสิทธิ์ของประเทศฝรั่งเศส ให้กลับคืนเป็นกรรมสิทธิ์ของประเทญี่ปุ่น โดยเธออุปมาการเปลี่ยนเปลือกหอยของปูเสฉวน เข้ากับการโยกย้ายเปลี่ยนแปลงถิ่นฐานที่อยู่อาศัยบนโลกของมนุษย์ ในขณะเดียวกัน วงจรชีวิตของปูเสฉวนก็สะท้อนภาพของปัญหาผู้อพยพและผู้ลี้ภัย ที่โยกย้ายเปลี่ยนแปลงถิ่นฐานเพื่อการดำรงชีวิตที่ดีกว่าเดิม

รูปภาพที่ 11 Why Not Hand Over a “Shelter” to Hermit Crabs

ที่มา : ศิลปินผู้สำรวจพรมแดนระหว่างแฟชั่น, วันที่สืบค้น 6 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://www.vogue.co.th/lart-de-vivere>

ส่วนผลงานชิ้นโดดเด่นที่เป็นการผสมผสานศิลปะกับสิ่งมีชีวิตเข้ากับแนวคิดเกี่ยวกับแฟชั่นอีกชิ้นของเธอนั้นมีชื่อว่า girl, girl, girl (2012) โดยเธอนำชุดกระโปรงสตรีสุดหรูสีแสนสดใสมาตัดเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย เพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบให้หนอนผีเสื้อกลางคืนไปทำรังดักแด้ของตัวเอง โดยเธอตั้งใจสร้างผลงานชิ้นนี้ขึ้นเพื่อวิพากษ์วิจารณ์วัฒนธรรมบริโภคนิยมของผู้หญิงในญี่ปุ่นได้อย่างแหลมคม เธอกล่าวถึงผลงานชิ้นนี้ว่า

“ตามธรรมชาติ หนอนผีเสื้อกลางคืนตัวผู้จะออกจากรังด้กแต่เมื่อมันโตเต็มวัย และกลายเป็นผีเสื้อกลางคืนก่อนบินจากไป ในขณะที่หนอนผีเสื้อกลางคืนตัวเมีย จะอยู่ในรังด้กแต่ตลอดชีวิตเพื่อรอคอยหนอนตัวผู้ สิ่งนี้ทำให้ฉันนึกถึงประสบการณ์ของตัวเองเกี่ยวกับผู้ชายน่ารักที่ฉันพบบนชีวิตที่ผ่านมา ในจำนวนนั้นมีผู้ชายเพียงไม่กี่คนที่ฉันสนใจ ที่ไม่เคยแม้แต่จะขยตามองฉัน ถึงแม้บทบาททางเพศจะเปลี่ยนไปอย่างมากในยุคของเรา แต่ทำไมผู้หญิงยังคงต้องพยายามมากกว่าผู้ชาย ดั้งเห็นได้ในเรื่องรูปลักษณ์ของตัวเองเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสังคม รวมถึงเพศตรงข้าม”

อิโนมาตะใช้เวลาถึง 2 ปี ในการเลี้ยงหนอนผีเสื้อกลางคืนเพื่อจัดแสดงงานชิ้นนี้ในห้างสรรพสินค้า ทั้งนี้ก็เพื่อวิจารณ์วัฒนธรรมของแฟชั่นและเสื้อผ้าผู้หญิง อนึ่งการตัดกระดาษสีเส้นต่างๆ เป็นเส้นยาวๆ แล้วเอาไปให้หนอนผีเสื้อกลางคืนทำรังด้กแต่ ถือเป็นเกมการละเล่นที่เด็กญี่ปุ่นเล่นกันมาช้านานแล้ว ผลงานศิลปะของอิโนมาตะจึงเป็นการเล่นกับแนวคิดทางสถาปัตยกรรมและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มนุษย์ใช้ในการปกป้อง พิทักษ์รักษา และแสดงออกถึงเอกลักษณ์ตัวตน ดั้งเห็นได้ในผลงานอีกชิ้นที่ชื่อ I Wear the Dog's Hair, and the Dog Wears My Hair (2014) ผลงานชิ้นดังกล่าวถือเป็นงานที่เกิดขึ้นจากการเก็บสะสมขนของเซียวโล (Cielo) สุนัขที่เธอเลี้ยง และเส้นผมของเธอเอง โดยใช้เวลาประมาณ 1 ปี ก่อนเอาเส้นผมของเธอไปทำเสื้อผ้าให้หมาใส่ และเอาขนของหมามาทำเป็นเสื้อผ้าให้ตัวเธอเอง

รูปภาพที่ 12 girl, girl, girl

ที่มา : ศิลปินผู้สำรวจพรมแดนระหว่างแฟชั่น, วันที่สืบค้น 6 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://www.vogue.co.th/lart-de-vivere>

อินมาตะเรียกกิจกรรมนี้ว่า “การแลกเปลี่ยนเครื่องนุ่งห่ม” ผลงานชิ้นนี้ของเธอจึงเป็นการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และสัตว์เลี้ยงของตนในสังคมร่วมสมัย ผ่านการแลกเปลี่ยนองค์ประกอบทางร่างกาย เช่น เส้นผมกับขนหมา เปรียบเหมือนองค์ประกอบความผูกพันระหว่างมนุษย์กับสัตว์ ไม่ต่างกับเครื่องเตือนใจ หรือคำมั่นสัญญา ซึ่งในทางกลับกัน มันเป็นการแลกเปลี่ยนวัตถุที่มีวัตถุประสงค์การใช้งานที่แตกต่าง อย่างขนที่มีไว้ใช้เพื่อควบคุมอุณหภูมิในตัวหมา แต่ผมของมนุษย์มีไว้เพื่อเป็นเครื่องแสดงออกทางแฟชั่นเสียมากกว่า

“สิ่งมีชีวิตอื่นๆ มีชีวิตอยู่ในความเป็นจริงในรูปแบบของมันที่แตกต่างจากเราโดยสิ้นเชิง เราไม่อาจรู้ได้ถึงกระบวนการและระบบความคิดของมัน มันเป็นอะไรที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของเรา แต่ในทางกลับกัน ผลงานศิลปะของฉันเกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกันกับสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นๆ ฉันมองเห็นชีวิตของสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นทับซ้อนกับชีวิตของมนุษย์ และในการนั้น ฉันสามารถมองมนุษย์จากทัศนมิติใหม่ๆ เพื่อค้นหาตัวเองในมุมมองใหม่ พุดง่าย ๆ ก็คือ ฉันจับเอาสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นเล่นบทบาทของมนุษย์ หรืออันที่จริงสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นกับฉัน ก็กำลังเล่นบทบาทของมนุษย์ด้วยกัน” อินมาตะกล่าว⁹

4.2 Joshua Andres

งานศิลปะทำให้ชีวิตของเราเป็นที่น่าสนใจ โลกที่ปราศจากงานศิลปะจะเป็นสถานที่ที่น่าเบื่อและไร้ความรู้สึก โลกของฉันหมุนรอบตัวศิลปะ ไม่เพียง แต่ศิลปะของฉันเท่านั้น แต่เป็นศิลปะทั้งเก่าและใหม่ ฉันรู้สึกว่าศิลปะบันทึกประวัติศาสตร์โลกของเรา ไม่ใช่ด้วยคำพูดและคำพูด แต่ด้วยความรู้สึกและอารมณ์ ฉันสร้างสิ่งที่ฉันรู้สึก ฉันนึกภาพงานในหัวของฉันมากกว่าล้านครั้งก่อนที่พวกเขาจะถูกส่งไปอยู่ในมือของฉัน

⁹ ศิลปินผู้สำรวจพรมแดนระหว่างแฟชั่น การดำรงชีวิตของมนุษย์ และสัตว์ ผ่านงานศิลปะ, เข้าถึงเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.vogue.co.th/lart-de-vivere>

รูปภาพที่ 13 ศิลปิน Joshua Andres

ที่มา : วันที่สืบค้น 6 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<http://www.joshuaandressculpture.com/abouttheartist.htm>

ศิลปะสำหรับฉันเป็นทางออก มันเป็นวิธีที่ฉันจะแสดงความรู้สึกและอารมณ์ของฉันไปยังส่วนที่เหลือของโลก ฉันทำงานกับสื่อประเภทต่างๆเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่แตกต่างกันและเพื่อแสดงความรู้สึกที่แตกต่างกัน ศิลปะที่ฉันสร้างพูดถึงฉันและโลกของฉัน มันเป็น "คำพูด" ของฉันที่จะถูกแช่แข็งในประวัติศาสตร์ ถ้าฉันจะได้รับการจดจำนี่คือสิ่งที่สำหรับ ฉันสร้างงานศิลปะเพื่อเพิ่มสีสันให้กับวิถีชีวิตสีเทาอุตสาหกรรมของเรา ฉันชอบสร้างงานศิลปะ แต่ยิ่งไปกว่านั้นฉันชอบสร้างอารมณ์ อารมณ์ความรู้สึกในตัวฉันรวมถึงคนที่ได้รับผลกระทบจากงานของฉัน ศิลปะทำให้โลกหมุนรอบตัวมันเป็นรูปแบบการแสดงออกอย่างอิสระอย่างแท้จริง สบสนสำหรับผู้ที่ไม่เข้าใจ รักโดยผู้ที่ใช้เวลาในการดู¹⁰

¹⁰ Joshua Andres sculpture, genesis web design, เข้าถึงเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2563, เข้าถึงได้จาก<http://www.joshuaandressculpture.com/abouttheartist.htm>

4.3 Exposure ,Anotony Gormley

รูปภาพที่ 14 ผลงานประติมากรรม Exposure

ที่มา : วันที่สืบค้น 6 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://th.hellomagazine.com/celebrity-style/antony-gormley-exhibition/>

Exposure ประติมากรรมมนุษย์ 3 มิติ สูง 25 เมตร ทำจากเหล็กเส้นที่ทำขึ้นด้วยมือ กว่าหลายพันชิ้นมาประกอบกัน ชวนให้ผู้คนมองและตีความได้หลากหลายขึ้นอยู่กับระยะในการมอง ณ ลิสต์ดัด ประเทศเนเธอร์แลนด์กอร์มลีย์ คือ ศิลปินที่ให้ความสนใจกับความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ว่างในจิตใจมนุษย์ และพื้นที่ว่างภายนอกร่างกายที่มนุษย์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของสังคมและสิ่งแวดล้อมความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายมนุษย์ (Human Body) และที่ว่าง (Space) เป็นทั้งจุดยืนและเอกลักษณ์ของแอนโทนี เขาบรรจงสรรสร้างผลงานจากแนวคิดเดียวกันในอีกหลายชิ้นงาน ซึ่งล้วนสร้างความประทับใจแก่ผู้ที่ได้เห็นผลงาน และชวนให้พวกเขาหันกลับมาองความสัมพันธ์ระหว่างที่ว่างในจิตใจซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนตัว กับที่ว่างภายนอกซึ่งเป็นสถานที่ที่มนุษย์เราต้องดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น ผลงานของถูกถ่ายทอดจากการศึกษาในเรื่องของ ที่ว่าง (Space) อันหมายถึงพื้นที่ด้านในและพื้นที่ด้านนอกของตัวประติมากรรม ซึ่งเชื่อมโยงกับ สถานที่ (Place) หรือที่ตั้งของตัวประติมากรรมนั้น แอนโทนี (Antony Gormley) เป็นประติมากรที่มีชื่อเสียงสร้างผลงาน

รูปคนในอวกาศปฏิกิริยาต่างๆ มักให้ความสำคัญกับรูปทรงคนโดยปราศจากใบหน้า เขามักมีรูปแบบผลงานที่เป็นเอกลักษณ์

แนวคิดการทำงานของ แอนโทนี (Antony Gormley)

แอนโทนี อธิบายว่า งานประติมากรรมของเขาเป็นประติมากรรมที่สร้างขึ้นจากอากาศ (Air) ซึ่งเป็นเหมือนทำมาจากไฟเบอร์กลาส ตะกั่ว หรือวัสดุอื่นๆ เพียงแต่การสร้างขึ้นจากอากาศนั้นทำให้ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าอย่างชัดเจนว่า รูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร ศิลปะของ แอนโทนี มักขึ้นอยู่กับความเข้าใจของศิลปินเอง เช่น เป็นการเห็นถึงความว่าง หนา ลึก ภายในตัวคน กล่าวได้คือ รูปร่างคนที่ทำจากตะกั่วนี้ เป็นเพียงเปลือกที่หุ้มอยู่เท่านั้น คำว่าเห็นของศิลปิน หมายถึง ความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง หรือการมองเห็นอย่างชัดเจนอยู่ภายใน เปลือกนอกที่ทำจากตะกั่วที่รับรู้ได้ผ่านตา ศิลปินต้องการสื่อในการนำสู่ความว่างภายใน อันเป็นสาระสำคัญของเนื้อหา รูปเป็นเพียงเปลือก ส่วนแก่นแท้คือการรับรู้และสัมผัสภายใน ขึ้นอยู่กับ การสำนึกคิด และเข้าใจอย่างลึกซึ้งของแต่ละบุคคล

จากการได้ศึกษาผลงานของ แอนโทนี ได้สัมผัสถึงกระบวนการทำงาน รูปแบบงาน ทำให้เข้าใจว่า รูปร่างหรือสัดส่วนที่ตัดทอนมาจากมนุษย์ ต่อให้ไม่มีหน้าตา หรือรูปทรงที่บอกรายละเอียดอย่างชัดเจน แต่หากเรามีกระบวนการในการตัดทอนรูปทรง ที่มาที่ไปของการนำรูปทรง มาแปร มาสร้างสรรค์ใหม่ รูปทรงที่ได้มาจากมนุษย์แม้ไม่มีสัดส่วนที่ชัดเจน หรือครบถ้วน ก็สามารถสื่อถึงความเป็นมนุษย์ได้ เพียงความโค้ง บางส่วนที่เป็นเอกลักษณ์ภายนอก เพราะรูปทรงและรูปร่างภายนอกเป็นเพียงเปลือก ที่นำไปสู่ความคิดความจินตนาการภายใน¹¹

¹¹ แอนโทนี กอร์มลีย์' นักสร้างประติมากรรมก้องโลก,เข้าถึงเมื่อ 22 เมษายน 2563,เข้าถึงได้จาก <https://th.hellomagazine.com/celebrity-style/antony-gormley-exhibition/>

4.4 ชำเรื่อง วิเชียรเขตต์

รูปภาพที่ 15 ศิลปิน ชำเรื่อง วิเชียรเขตต์

ที่มา : วันที่สืบค้น 6 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles>

นายชำเรื่อง วิเชียรเขตต์ศิลปินสาขาทัศนศิลป์ด้านประติมากรรมคนสำคัญและดีเด่นของไทย เกิดที่จังหวัดกาฬสินธุ์ เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ นายชำเรื่องเป็นศิลปินที่เกิดในชนบท และอยู่ท่ามกลางธรรมชาติซึ่งเป็นท้องทุ่งนาและป่าเขาลำเนาไพร ในวัยเด็กนั้นสนใจในงานช่าง ซึ่งเป็นพื้นฐานของศิลปะ คือ งานช่างปั้น นายชำเรื่องได้เจริญเติบโตและใช้ชีวิตตั้งแต่วัยเด็กจนจบ การศึกษาในระดับมัธยมที่บ้านเกิดเมืองนอนโดยจบการศึกษาระดับมัธยมที่โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ ในช่วงที่นายชำเรื่องเรียนอยู่ในโรงเรียนนั้นได้เรียนวิชาวาดเขียนและวิชาปั้นจากครูวาดเขียนพอสมควร และได้แสดงให้เห็นแนวทางศิลปะแล้ว โดยเฉพาะในงานปั้นได้รับความชื่นชมจากครูสอนวิชาวาดเขียนผลงานในยุคแรกๆ ของนายชำเรื่องอยู่ในแบบจริง (เรียลลิสติก) และส่วนใหญ่เป็นภาพคน หลังจากนั้น ได้คลี่คลายไปสู่แบบสัญลักษณ์นิยม แล้วลดรายละเอียดลงไปจนเป็นงานศิลปะแบบนามธรรม จากนั้นได้กลับมาหาแบบสัญลักษณ์นิยมอีกในยุคปัจจุบัน ในทางศิลปะนั้น การไปถึงขั้นนามธรรมถือว่าเป็นขั้นสำคัญขั้นหนึ่งของการคลี่คลายผลงาน ศิลปะ นายชำเรื่องได้คลี่คลายผลงานจากรูปจริงไปสู่รูปกึ่งนามธรรม และไปสู่รูปนามธรรม ผลงานประติมากรรมยุคหลัง ๆ และยุคปัจจุบันของนายชำเรื่อง ส่วนใหญ่เป็นแบบ สัญลักษณ์นิยมสร้างจากรูปของมนุษย์ รูปแบบของผลงานที่

ปรากฏส่วนใหญ่จึงเป็นการสร้าง รูปคนแนวใหม่จากวิธีการลดทอน ที่พัฒนางานจากรูปคนค้อย ๆ ลดทอนรายละเอียดจนเป็นนามธรรมบริสุทธิ์¹²

รูปภาพที่ 16 ผลงาน ส่วนโค้ง

ที่มา : วันที่สืบค้น 6 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://www.ilovetogo.com/Article/71/12889/Article.aspx>

กระบวนการการทำงานของ ศิลปิน ส่งผลและเป็นแบบอย่างในการสร้างผลงานต่อข้าพเจ้า ผลงานของศิลปินได้แรงบันดาลใจมาจากธรรมชาติผสมกับรูปทรงมนุษย์ สะท้อนความงดงาม ความอ่อนหวานและอ่อนช้อย จนได้รูปทรงที่สด อิ่มและสมบูรณ์ ตลอดทั้งได้ความลงตัวในเรื่องปริมาตรที่ถือเป็นหัวใจสำคัญของประติมากรรม

¹² ประวัติชีวิตและผลงาน นายชำเรือง วิเชียรเขตต์, เข้าถึงเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2563, เข้าถึงได้จาก http://www.culture.go.th/cul_fund/download/open/chamraung/chamraung1.pdf

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์อิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งาน

ศิลปิน	ผลงาน	อิทธิพลที่ส่งผลและนำมาใช้ในการสร้างสรรค์	
		อิทธิพลด้านความคิด	อิทธิพลด้านการสร้างสรรค์
อากิ อิโนะ มาตะ		การศึกษาและตั้งคำถามต่อวิถีชีวิตและเอกลักษณ์ทางธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตบางชนิดอย่างลึกซึ้ง ก่อนหาหนทางในการเข้าถึงพวกมันผ่านการแสดงออกทางสุนทรียะ ให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกับสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ที่ไม่ใช่มนุษย์	การตัดทอนรูปทรงของสัตว์ และ นำ มาสร้างสรรค์ นำเสนอในรูปแบบที่แตกต่างออกไปจากเดิม
อากิ อิโนะ มาตะ		การแลกเปลี่ยนรูปทรงระหว่างสัตว์กับมนุษย์ การนำ สิ่งมีชีวิตเหล่านั้นเล่นบทบาทของมนุษย์	ศึกษาการแลกเปลี่ยนตำแหน่งระหว่างคนและสัตว์จากกระบวนการของศิลปิน

ศิลปิน	ผลงาน	อิทธิพลที่ส่งผลและนำมาใช้ในการสร้างสรรค์	
		อิทธิพลด้านความคิด	อิทธิพลด้านการสร้างสรรค์
Joshua Andres		“ศิลปะสำหรับฉันเป็นทางออก มันเป็นวิธีที่ฉันจะแสดงความรู้สึกและอารมณ์ของฉันไปยังส่วนที่เหลือของโลก” ทัศนคติในการสร้างงานศิลปะของเขาคือ ทำให้โลกหมุนรอบตัว รูปแบบการแสดงออกอย่างอิสระ	การใช้ความอิสระในตัวเองในการสร้างสรรค์ผลงาน นอกจากการใช้กระบวนการทางความคิดที่ผ่านการค้นคว้าหาข้อมูลแล้ว การใช้อิสระทางทักษะและความคิดในตัวเองเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างผลงานของตัวเอง
Antony Gormley		รูปทรงมนุษย์เป็นเพียงเปลือกนอกที่นำไปสู่การหยั่งรู้ ความนึกคิดภายใน	รูปทรงมนุษย์ต่อให้นำมาตัดทอนจนไม่เหลือเค้าโครงเดิม แต่หากต้นตอของกระบวนการตัดทอนรูปทรงคือรูปทรงจากมนุษย์ ผลงานก็สามารถสื่อถึงมนุษย์ได้

ศิลปิน	ผลงาน	อิทธิพลที่ส่งผลและนำมาใช้ในการสร้างสรรค์	
		อิทธิพลด้านความคิด	อิทธิพลด้านการสร้างสรรค์
ข้าเรือ่ง วิเชียรเขตต์		การนำรูปทรงมาลดทอน สร้างสรรค์เป็นรูปทรงใหม่	การตัดทอนรูปทรงคนและธรรมชาติให้อยู่รวมกันด้วยความงามทางทัศนศิลป์ สะท้อนความงดงามออกมาในรูปแบบผลงานประติมากรรม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานและขั้นตอนการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้วางแผนและเรียบเรียงขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อง่ายต่อการปฏิบัติงาน โดยวางแผนวิธีการดำเนินงานและกระบวนการสร้างสรรค์เป็นลำดับขั้นตอนโดยเริ่มต้นจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิด รูปแบบที่ใช้ แสดงออกและถ่ายทอด เรื่องราว ศึกษาข้อมูลเทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ผลงานมีความสมบูรณ์ ซึ่งมีขั้นตอนและกระบวนการดังนี้

1. แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์
2. รูปแบบการสร้างสรรค์
3. วิธีการดำเนินงาน
 - 3.1 ขั้นตอนและวิธีการศึกษา
 - 3.2 ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์
4. ระยะเวลาในการดำเนินงาน
5. วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน
6. ผลงานสำเร็จ

1. แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

จากการได้สังเกตเห็นพฤติกรรมของสัตว์ เกิดความประทับใจ รับรู้ถึงความงดงามของการใช้ชีวิตของสัตว์ เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยนำเอาสัญชาตญาณการป้องกันตัวของสัตว์ มาเปรียบเทียบกับพฤติกรรมของคนในสังคมการซ่อนเร้นตัวตนออกจากสังคม สร้างสรรค์และเชื่อมโยงกับทัศนคติส่วนตัว

2. รูปแบบการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ “การอำพรางตัวตน” เป็นผลงานประติมากรรมประกอบโลหะ เพื่อถ่ายทอดรายละเอียดของรูปทรงอย่างชัดเจน นำสีเส้นจากการอำพรางตัวของสัตว์ มาถ่ายทอดผ่านเทคนิคประติมากรรม สีเส้นเป็นตัวสื่อถึงสถานการณ์ที่เรากำลังอำพรางตัว ข้าพเจ้าได้ใช้พฤติกรรมของสัตว์ รูปทรงที่หลบภัยของสัตว์มาเป็นสื่อในการแสดงออก ตัดทอนรูปทรงให้อยู่ร่วมกับรูปทรงของมนุษย์ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิดของข้าพเจ้า

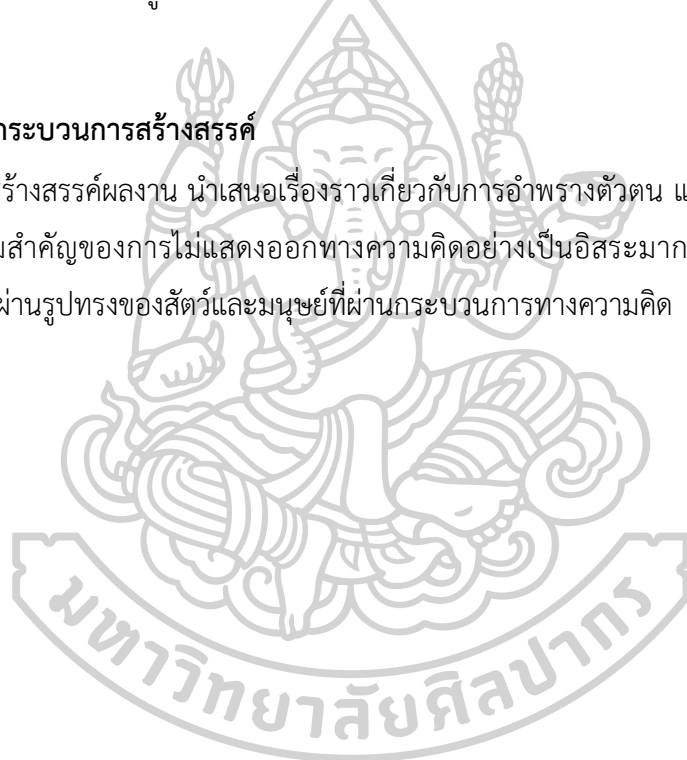
3. วิธีการดำเนินงาน

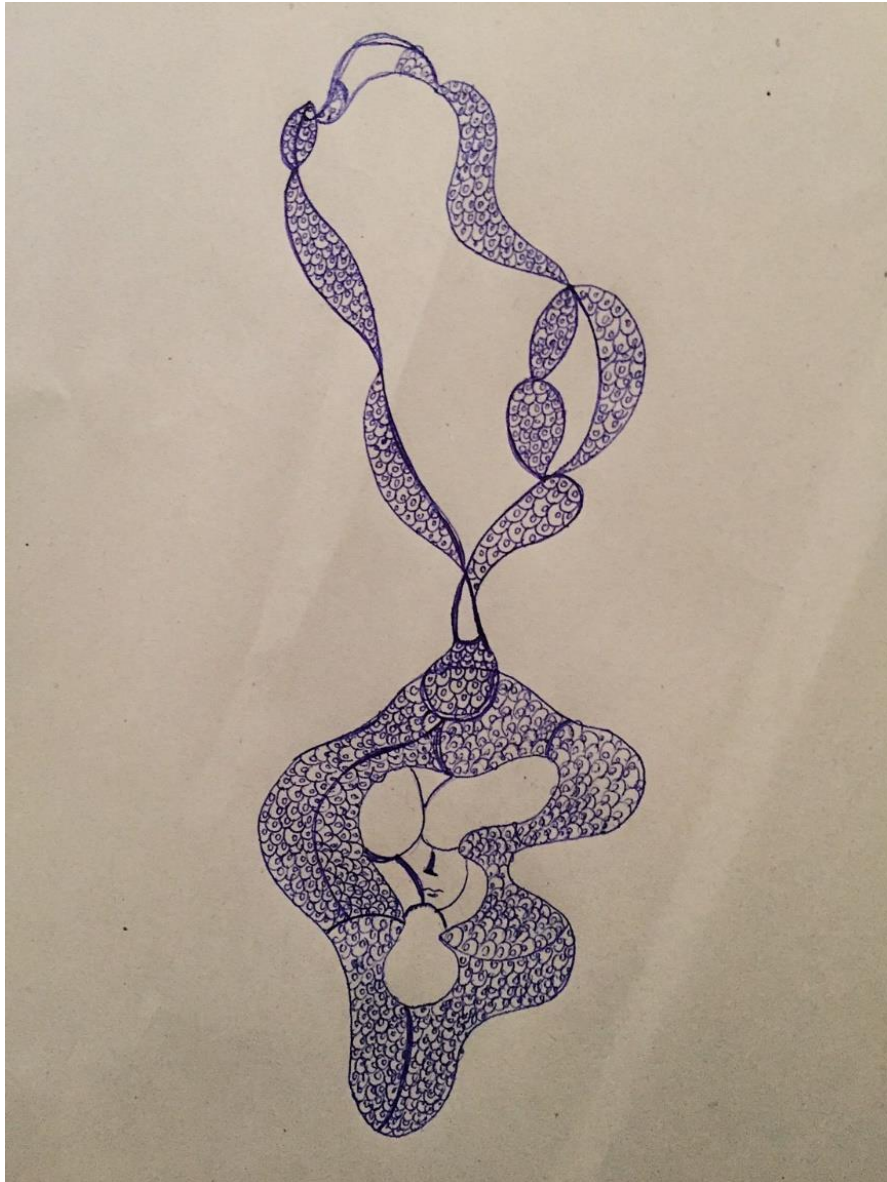
3.1. ขั้นตอนและวิธีการศึกษา

ข้อมูลจากการศึกษาพฤติกรรมของสัตว์ที่ใช้ในการปกปิดอำพรางตัวเพื่อความอยู่รอด โดยเลือกที่หลบภัยของสัตว์มาตัดทอนรูปทรงและนำมาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์รูปทรงภายนอก ลักษณะรูปทรงที่เลือกมาใช้ในการสร้างสรรค์ มีรูปทรงจากรังนกกระจาบ เปลือกหอยหลอด และโพรงไส้เดือน ส่งผลให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจที่จะสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อแสดงออกถึงเรื่องการอำพรางตัวตนตามจุดมุ่งหมายของข้าพเจ้า ศึกษาเทคนิคและวิธีการที่สามารถตอบสนองเรื่องราวที่ต้องการจะสร้างสรรค์ได้ เพื่อความสมบูรณ์ของผลงาน เชื่อมโยงความคิดและแบบร่างเพื่อนำมาถ่ายทอดลงบนชิ้นงาน

3.2. ขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงาน นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการอำพรางตัวตน แสดงออกมุมมองส่วนตัว ที่เห็นถึงความสำคัญของการไม่แสดงออกทางความคิดอย่างเป็นอิสระมากเกินไป โดยผ่านการสร้างสรรค์สื่อผ่านรูปทรงของสัตว์และมนุษย์ที่ผ่านกระบวนการทางความคิด

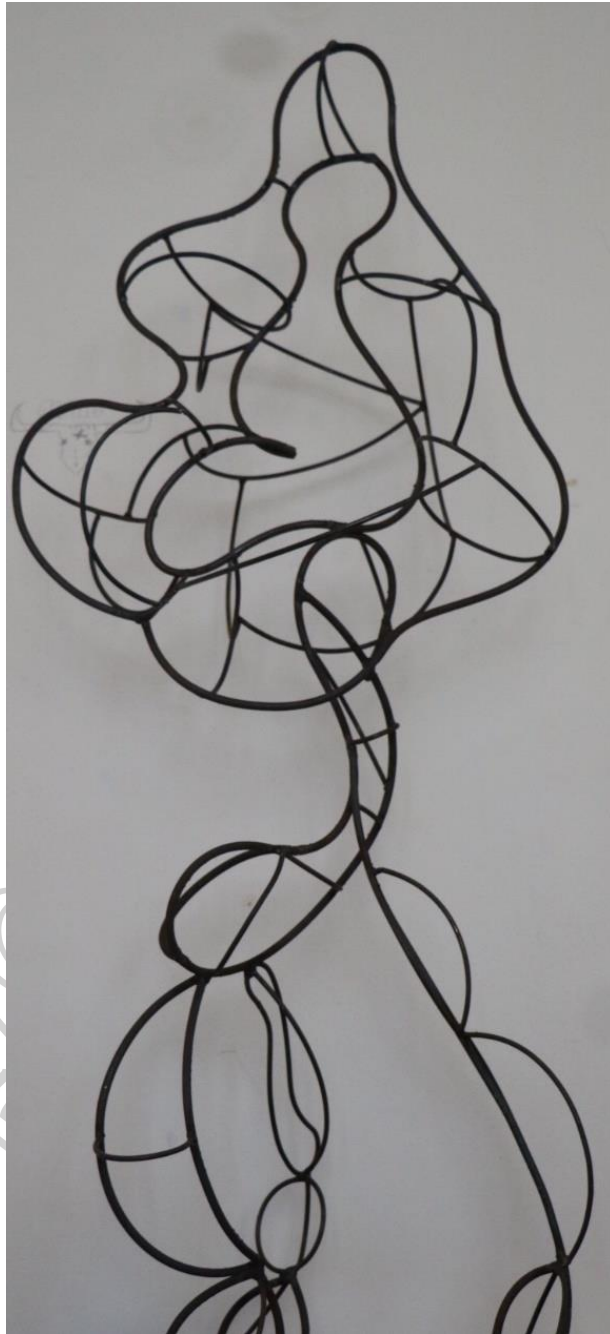
รูปภาพที่ 17 ภาพร่าง 2 มิติผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 Safe Zone
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 18 ภาพขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่1 ชั้นโครงเหล็กตามแบบร่าง 2 มิติ
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 19 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่1 ชั้นโครงเหล็กให้มีรูปทรงตามแบบร่าง
2 มิติ
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

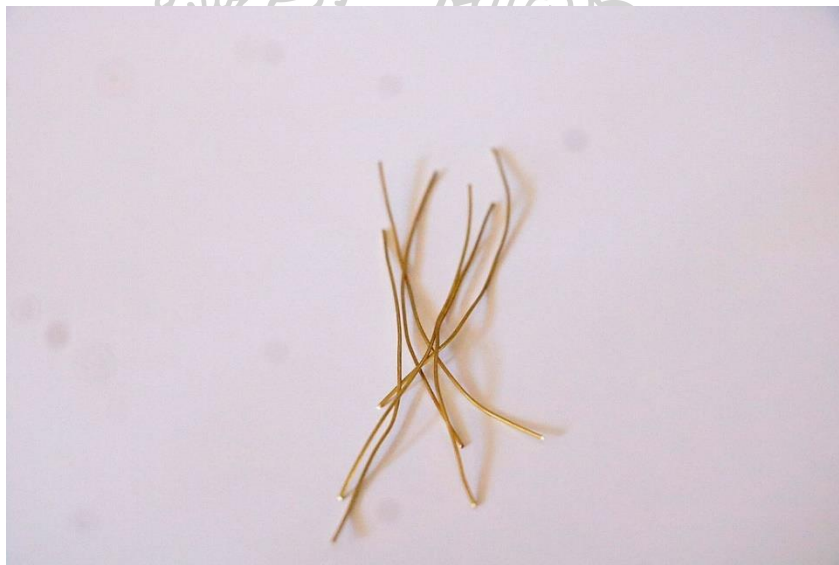

รูปภาพที่ 20 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่1 ชั้นโครงเหล็กตามแบบร่าง 2 มิติ
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 21 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์การผูกแหวนน๊อตเพื่อนำไปติดกับโครงเหล็กเพื่อ
เพิ่มมวลให้ผลงาน

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 22 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ เตรียมลวดทองเหลืองตัดให้มีขนาด
10 เซนติเมตร

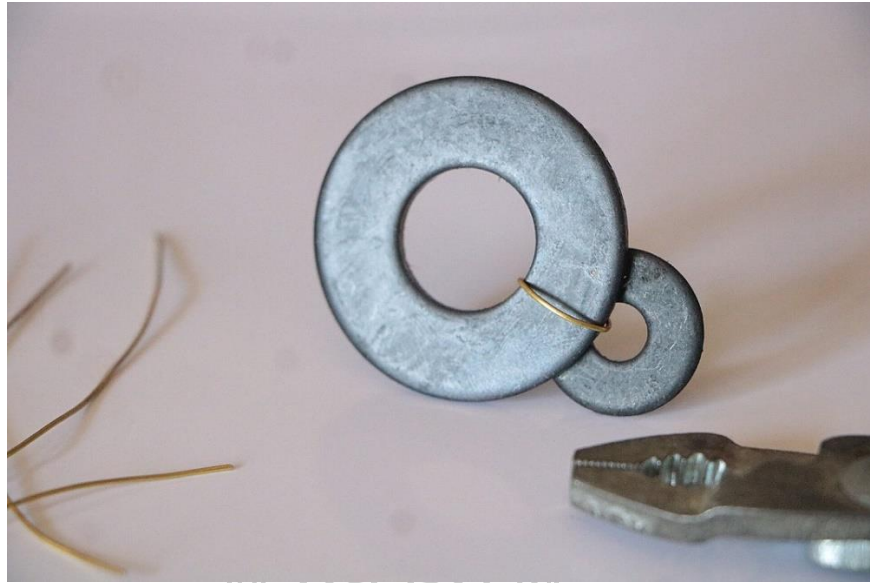
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

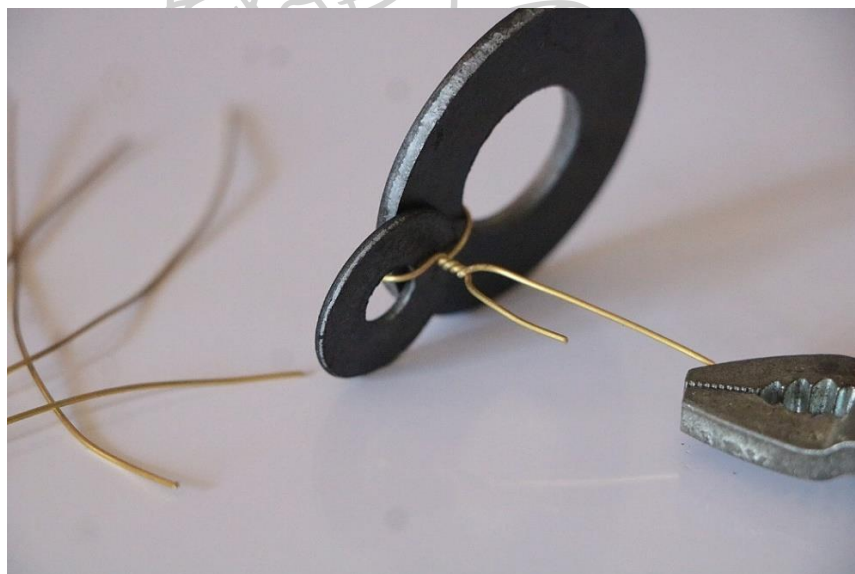
รูปภาพที่ 23 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ เตรียมแหวนน็อตเหล็กสำหรับผูก
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

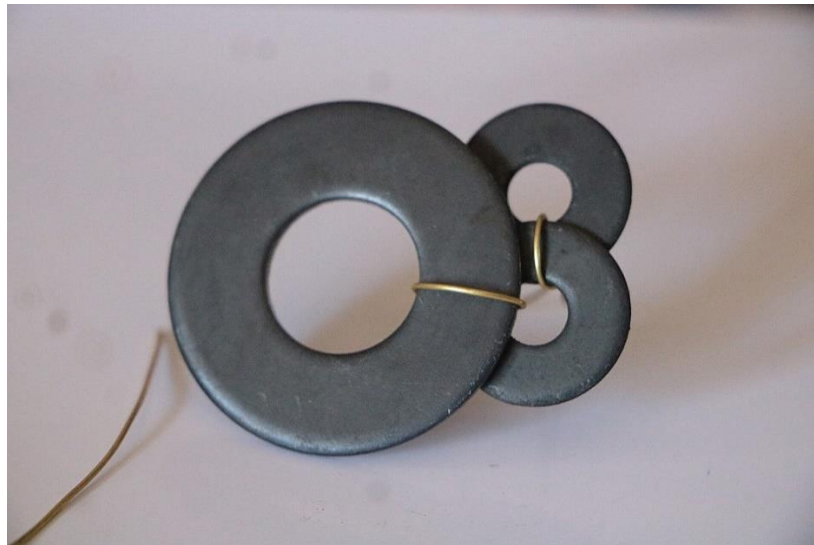
รูปภาพที่ 24 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ เตรียมแหวนน็อตเหล็ก 2 ขนาด
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

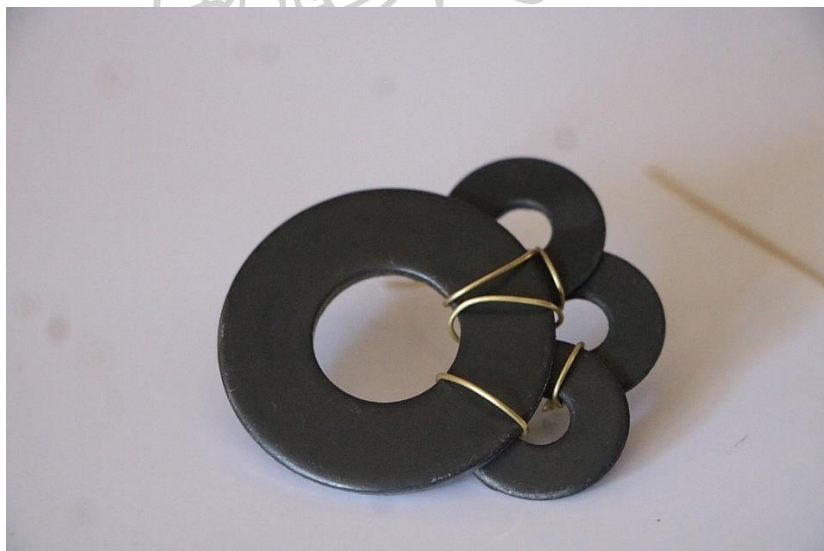
รูปภาพที่ 25 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ผูกแหวน 2 ขนาดเข้าด้วยกัน
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

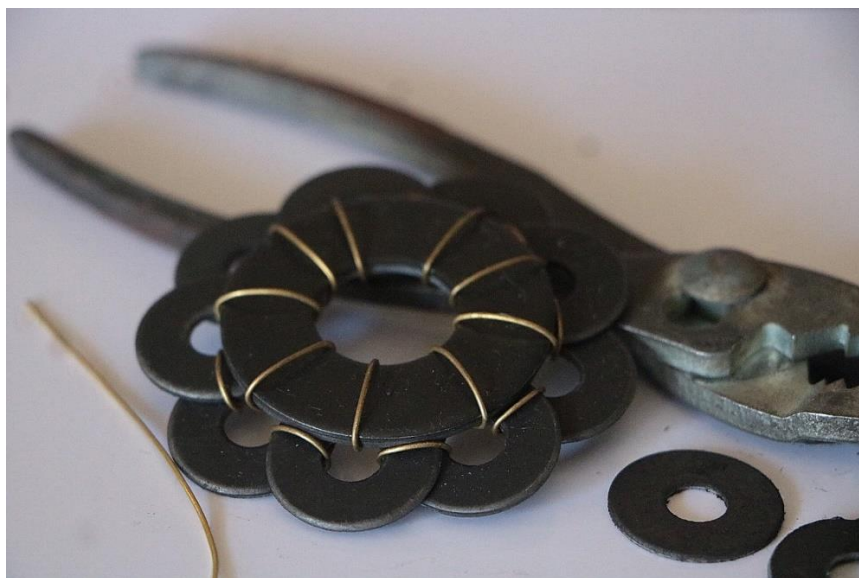
รูปภาพที่ 26 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ผูกแหวน 2 ขนาดเข้าด้วยกันให้กระชับ
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 27 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ผูกแหวน 2 ขนาดเข้าด้วยกัน
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

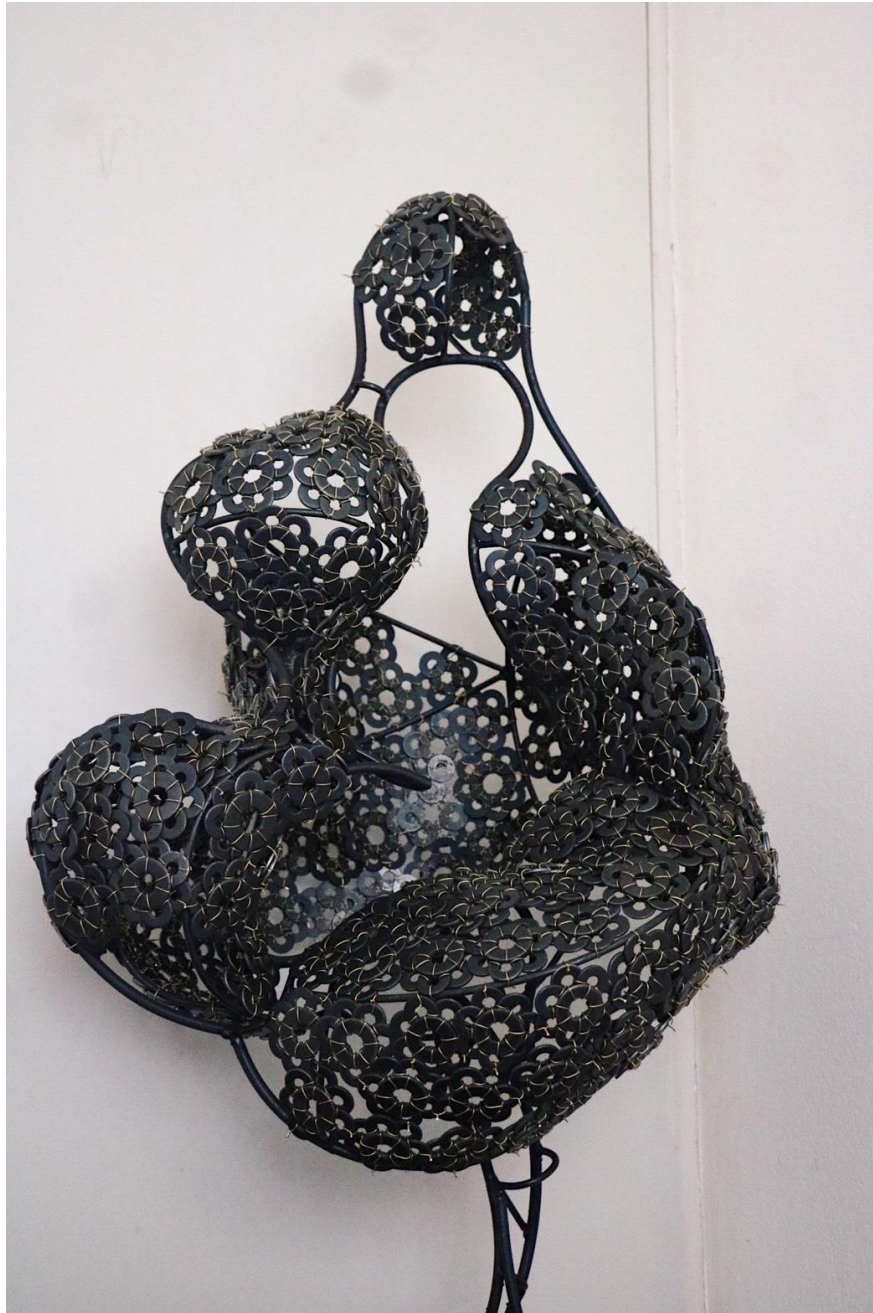
รูปภาพที่ 28 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่1 ผูกแหวนเข้ากันเรียงกันให้พอดีกับเหล็ก
ตรงกลาง
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 29 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่1 ผูกแหวนเข้าด้วยกันจนครบ
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 30 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่1 ผูกเหล็กด้วยลวดทองเหลือง
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

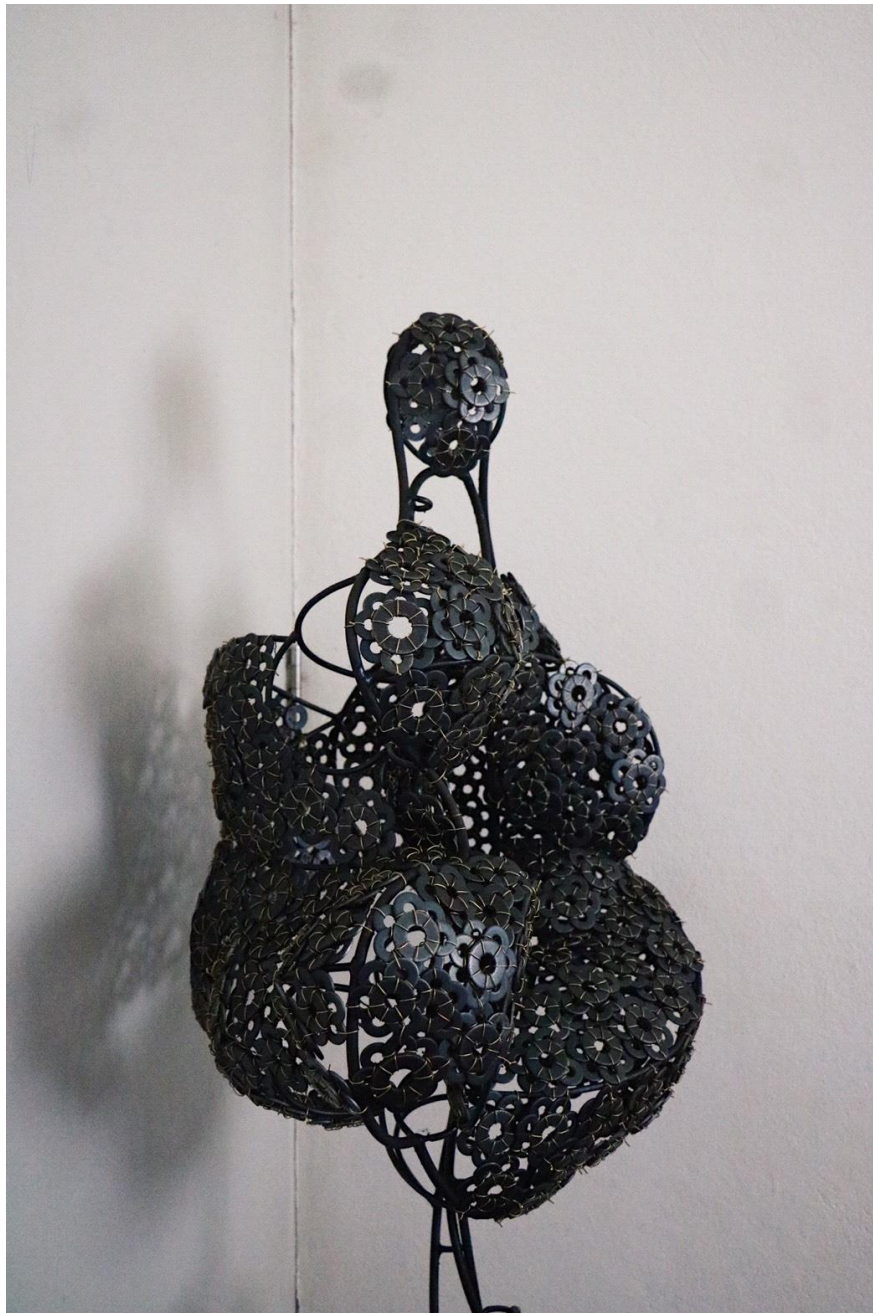

รูปภาพที่ 31 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 เมื่อได้จำนวนที่เยอะนำมาผูกติดเข้ากับ
โครงเหล็ก

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 32 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่1 นำมาผูกติดเข้ากับโครงเหล็กให้มีรูปทรงตามโครงเหล็กที่ตัดไว้
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 33 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่1 นำมาผูกติดเข้ากับโครงเหล็ก
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 34 แบ่งเหล็กส่วนหนึ่งที่ผูกแล้วไปชุบสีสำหรับติดกับรูปทรงด้านในเพื่อสื่อถึงการอำพรางตัว
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 35 แบ่งเหล็กส่วนหนึ่งที่ผูกแล้วไปชุบสีสำหรับติดกับรูปทรงด้านในเพื่อสื่อถึงการอำพรางตัว
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 36 แบ่งเหล็กส่วนหนึ่งที่ผูกแล้วไปชุบสีสำหรับติดกับรูปทรงด้านในเพื่อสื่อถึงการอำพรางตัว
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

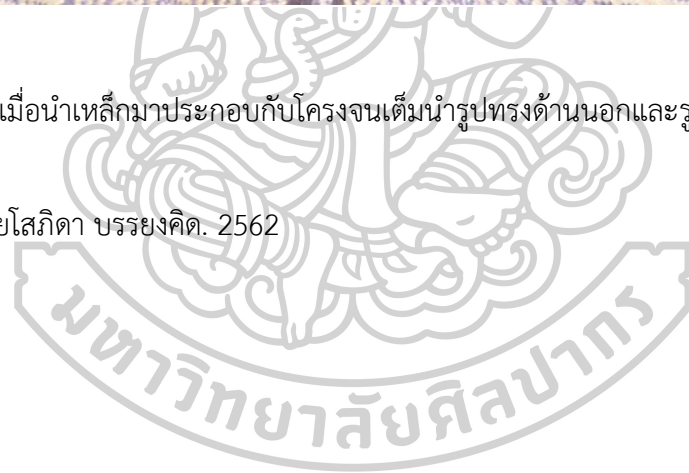
รูปภาพที่ 37 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 นำเหล็กที่ชุบสีแล้วมาผูกติดกับรูปทรง
ด้านใน

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 38 เมื่อนำเหล็กมาประกอบกับโครงงานเต็มนำรูปทรงด้านนอกและรูปทรงด้านในมาประกอบกัน

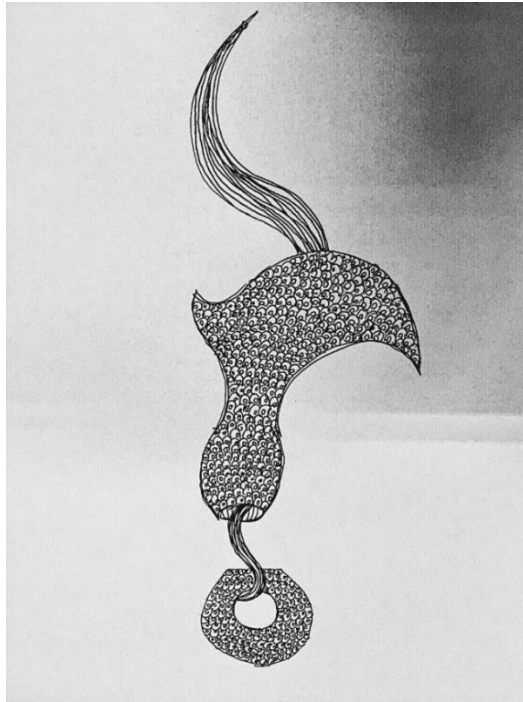
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 39 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 ประกอบรูปทรงด้านนอกและรูปทรงด้าน
ในเข้าด้วยกัน

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 40 ภาพร่าง 2 มิติ ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 41 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 ขึ้นโครงเหล็กตามแบบร่าง
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 42 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 ชั้นโครงเหล็กตามแบบร่าง ให้มีสัดส่วนเป็นตามแบบร่าง 2 มิติ

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

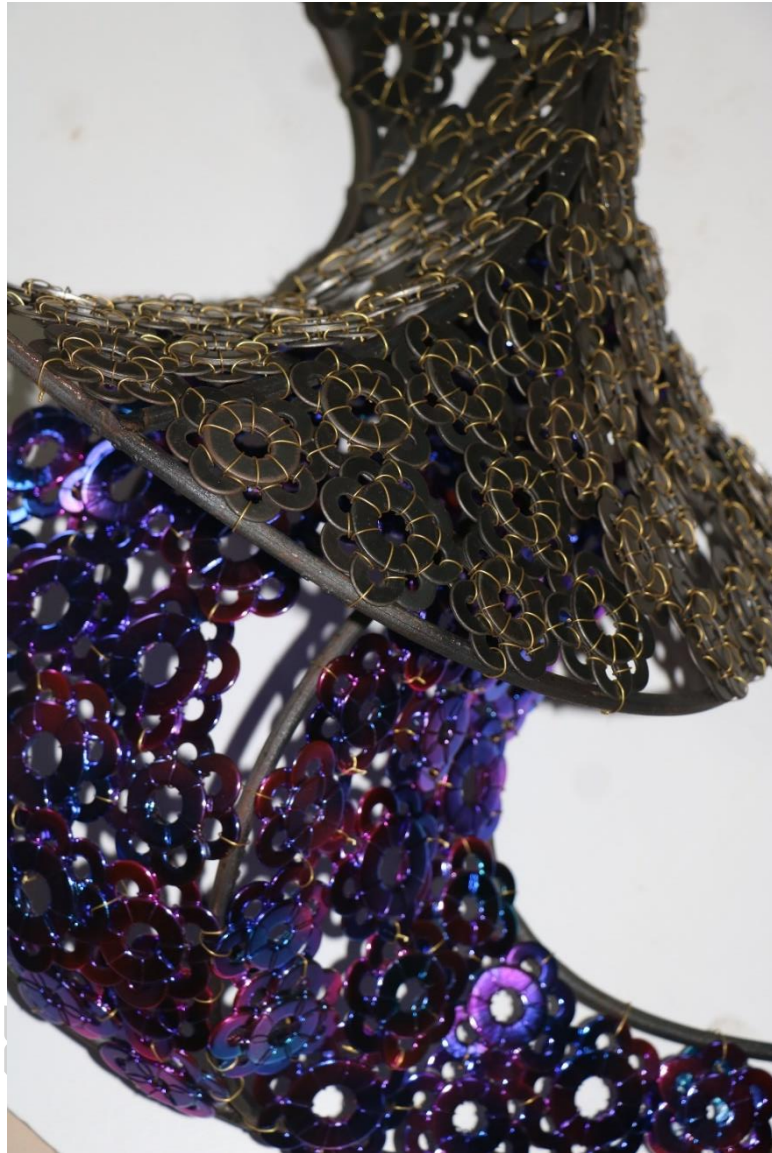
รูปภาพที่ 43 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 นำเหล็กที่ผูกเตรียมไว้มาผูกติดเข้ากับโครงเหล็ก

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 44 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 นำเหล็กที่ผูกเตรียมไว้มาผูกติดเข้ากับโครงเหล็กจนเต็มเพื่อเพิ่มมวล

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

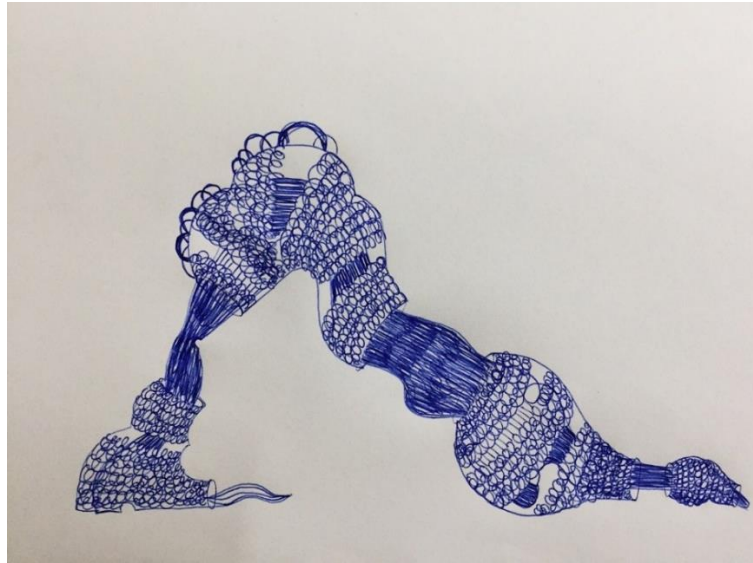

รูปภาพที่ 45 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 นำรูปทรงภายนอกและภายในมาประกอบ
เข้าด้วยกัน

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 46 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 นำรูปทรงภายนอกและภายในมาประกอบ
เข้าด้วยกันตามแบบร่าง
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 47 ภาพร่าง 2 มิติ ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 48 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 ชั้นโครงเหล็กตามแบบร่าง 2 มิติ
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 49 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 ขึ้นโครงเหล็กตามแบบร่าง 2 มิติ ให้มี
รูปทรงและสัดส่วนที่เหมาะสม
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 50 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 ขึ้นโครงเหล็กตามแบบร่าง
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 51 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 เพิ่มรายละเอียดโครงสร้างผลงานให้เสร็จสมบูรณ์

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

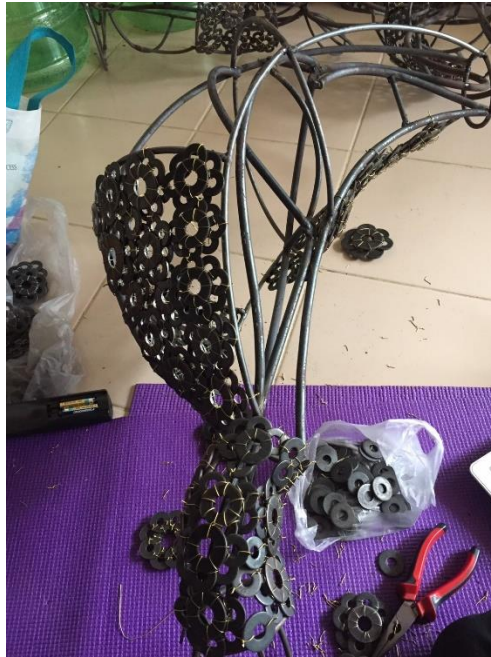
รูปภาพที่ 52 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 เมื่อชิ้นโครงเสร็จเรียบร้อยนำมาเตรียมเพื่อผูกเหล็กในขั้นตอนต่อไป

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 53 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 นำเหล็กที่ผูกเตรียมไว้มาผูกประกอบติดกับโครงเหล็ก

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 54 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 นำเหล็กมาผูกประกอบติดกับโครงเหล็ก
ให้ได้ตามรูปทรง

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 55 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 นำเหล็กมาผูกประกอบติดกับโครงเหล็ก
เหล็กที่ชุบสีนำมาประกอบกับรูปทรงด้านใน

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 56 ขั้นตอนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3
นำเหล็กมาผูกประกอบติดกับโครงเหล็ก เหล็กที่ชุบสีนำมาประกอบกับรูปทรงด้านใน
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

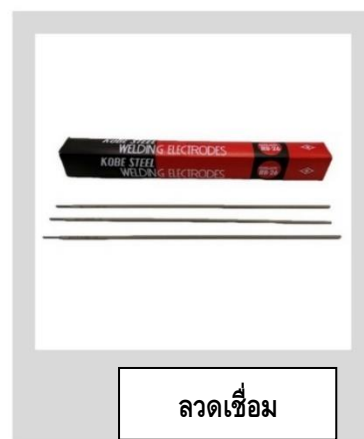
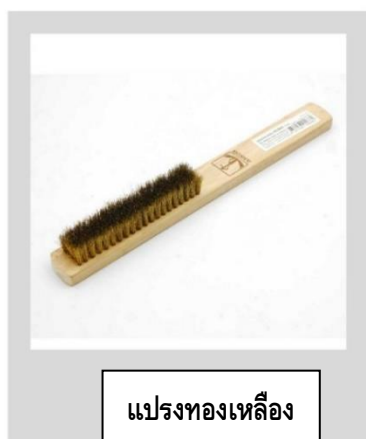
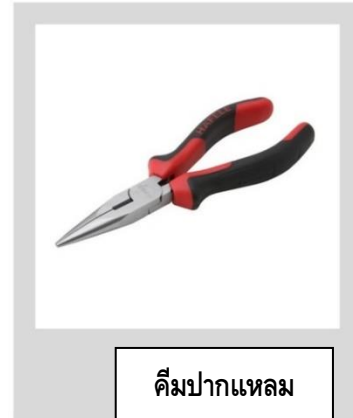

รูปภาพที่ 57 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 ที่เสร็จสมบูรณ์
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

4. ระยะเวลาในการดำเนินงาน

รายละเอียดในการดำเนินงาน	เดือน/2562					เดือน/2563					
	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
เสนอร่างแบบครั้งที่ 1											
ส่งงานครั้งที่ 1											
เสนอแบบร่างครั้งที่ 2											
ส่งงานครั้งที่ 2											
เสนอแบบร่างครั้งที่ 3											
ส่งงานครั้งที่ 3											
สรุปการทดลองสร้างสรรคผลงานศิลปะ											
ประมวลองค์ความรู้เพื่อนำเข้าสู่วิทยานิพนธ์											

5. วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน

ลวดทองเหลือง

เหล็กเส้น

ตู้เชื่อม

ค้อน

ผ้าปิดปาก

โต๊ะตัดเหล็ก

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลงานการดำเนินงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ผลการดำเนินงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ “การอำพรางตัวตน” พัฒนาต่อเนื่องมาจากผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ซึ่งเกิดจากแรงบันดาลใจที่ค้นพบจากสัตว์รอบ ๆ ตัว แนวความคิด รูปแบบและเทคนิควิธีการ ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ โดยมุ่งเน้นในการถ่ายทอดรูปทรงที่ได้จากการอำพรางตัวของสัตว์ที่มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแนวความคิดและเนื้อหา ผ่านการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานตามลำดับขั้นตอน ตามแบบแผนที่วางไว้ ควบคู่ไปกับการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการสร้างสรรค์ เพื่อแสดงออกและสื่อความหมายทางด้านศิลปะให้ตรงต่อจุดมุ่งหมายให้ผลงานมีความสมบูรณ์ที่สุด

1. วิเคราะห์ พัฒนาการด้านแนวความคิด

จากการศึกษาและค้นคว้าข้อมูลจนเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน มีการพัฒนาแนวความคิดให้สอดคล้องกับมุมมองส่วนตัวและทัศนคติที่ตนเองมีต่อการดำเนินชีวิต ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้ชีวิต การอำพรางตัวของสัตว์และนำมาเปรียบเทียบกับพฤติกรรมการใช้ชีวิตของมนุษย์ มีการเชื่อมโยงแนวความคิดให้สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตัวข้าพเจ้าเอง ที่มีลักษณะการใช้ชีวิตในสังคมที่เห็นว่าการแสดงออกทางความคิดเป็นส่วนสำคัญที่จะส่งผลต่อการมีตัวตนของเราในสังคมนั้น ๆ ในรูปแบบใด จึงได้รวบรวม แนวความคิดจากมุมมองต่าง ๆ และทัศนคติที่ตนเองมีสรุปและนำมาเป็นจุดมุ่งหมายหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน

1.1 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

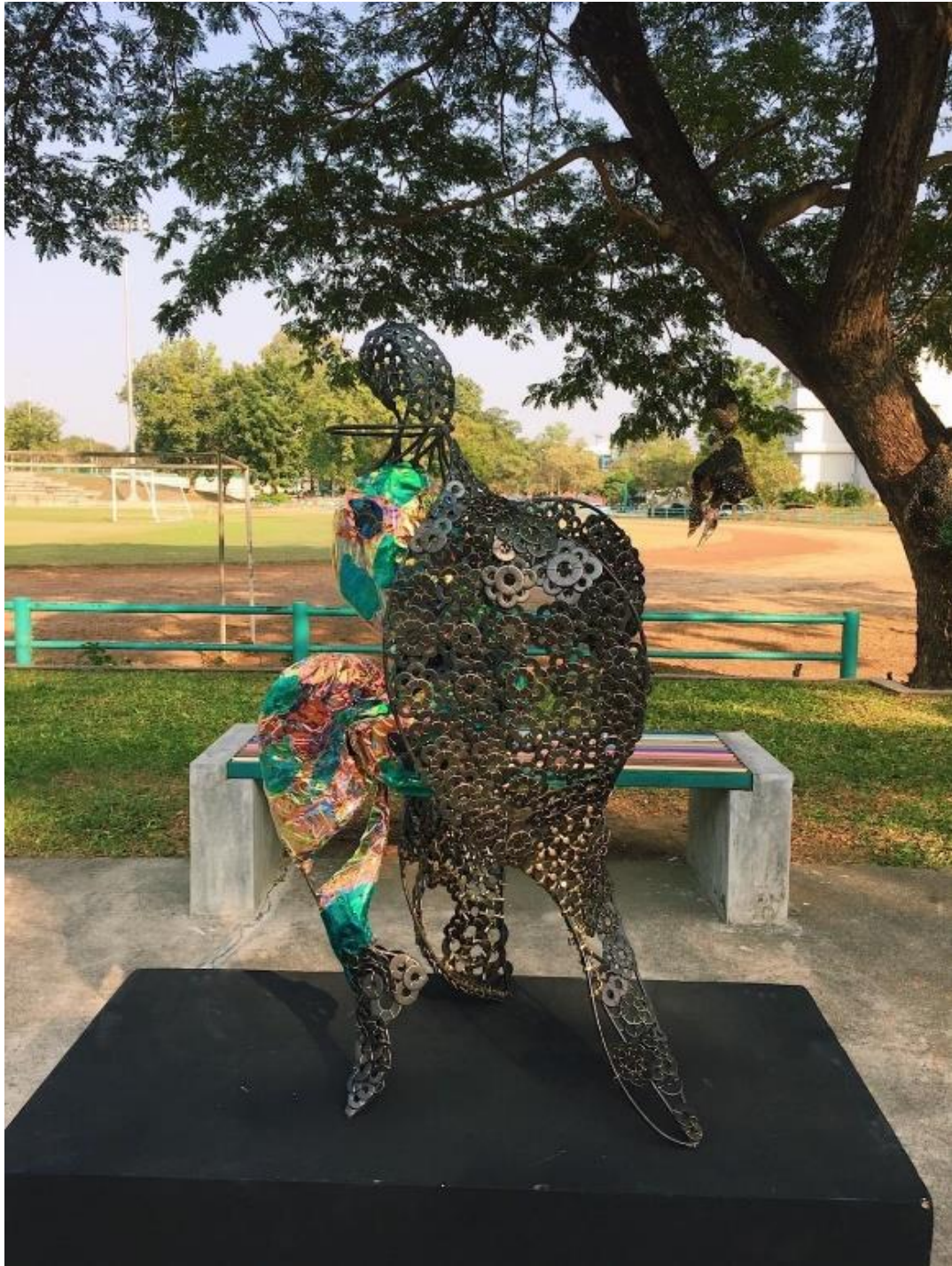
การสร้างสรรค์ผลงานในช่วงนี้เป็นการพัฒนานี้จะเป็นการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หาเรื่องราว และทดลองเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับผลงาน ให้เข้ากับเรื่องราวของผลงาน ในช่วงระยะนี้ยังคงไม่มีความสอดคล้องและลงตัวของผลงาน เพราะการทดลองเรื่องของวัสดุ ค่อนข้างที่จะไม่ได้ผลจึงมีการหาวัสดุและทดลองอยู่ตลอด ช่วงนี้จึงเป็นช่วงที่สำคัญที่ต้องหาความลงตัวของชิ้นงานให้ได้

รูปภาพที่ 58 ผลงานก่อนนิทรรศานิทรรศการทดลองเทคนิคครั้งที่ 1
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 59 ผลงานก่อนนิทรรศานิทรรศการประเมินครั้งที่ 2
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 60 ผลงานก่อนนิทรรศการประเมินครั้งที่ 3
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 61 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์การประเมินครั้งที่ 4
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

1.2 การวิเคราะห์ผลงาน

จากการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในชุดนี้ ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงรูปทรงภายนอก และภายใน โดยสร้างสรรค์ในลักษณะที่รูปทรงภายในถูกปกปิดด้วยรูปทรงภายนอกให้เกิดความรู้สึกของการถูกปกป้อง การปกปิด การใช้สีสันทันให้ถูกมองเห็นจากรูปทรงภายในในลักษณะที่ไม่เห็นรูปทรงชัดเจน

1.3 สรุปผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์จะเป็นช่วงที่ค้นหาสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้เรารู้สึกสนใจในเรื่องนั้น ๆ จนเกิดเป็นแรงบันดาลใจที่สามารถนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน ค้นคว้า ทดลองเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้

สอดคล้องกับผลงาน จึงทำให้วัสดุที่นำมาใช้ในผลงานแต่ละชิ้นค่อนข้างหลากหลาย เพื่อหาความลงตัว
ของวัสดุที่สามารถนำมาแสดงออกถึงเรื่องราวที่ต้องการจะถ่ายทอดผ่านผลงาน ได้รับคำแนะนำเรื่อง
ความไม่ส่งผลของวัสดุที่นำมาใช้ ผลงานในช่วงนี้จึงยังไม่สามารถตอบสนองและเชื่อมโยงถึง
แนวความคิดได้เท่าที่ควร จึงค้นหาเทคนิค รูปแบบ และพัฒนางานต่อไป

2. ผลงานวิทยานิพนธ์

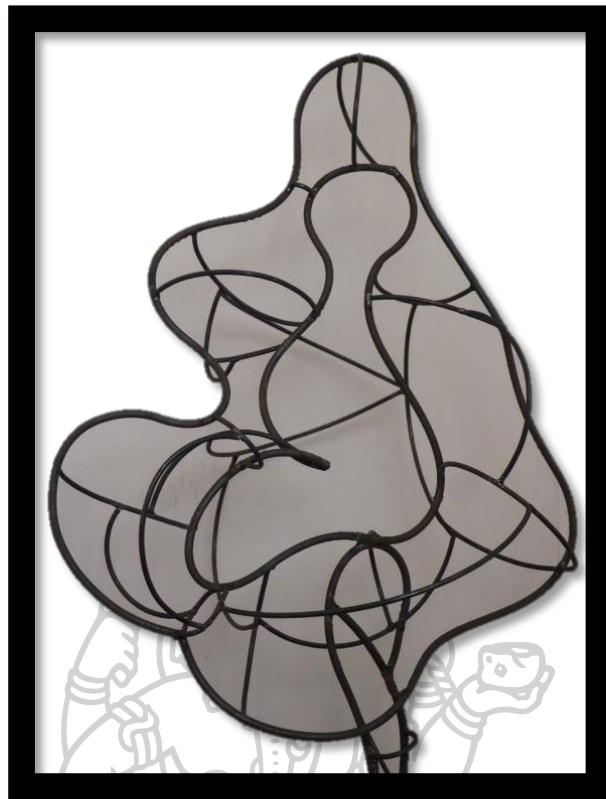
2.1 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

ผลงานมีชื่อว่า “Safe Zone” เป็นการแสดงถึงพื้นที่ปลอดภัย สร้างสรรค์รูปทรงแบ่งเป็น
ภายนอกและภายใน ปกปิดให้สามารถมองเห็นรูปทรงภายในได้ไม่ชัดเจนเพื่อให้ผู้รับชมผลงานเกิด
ความคิดและจินตนาการในการรับชมผลงาน ใช้สีสັນเป็นส่วนดึงดูดและปะทะสายตาผู้รับชมผลงาน
นำรูปทรงที่หลบภัยของนกกระจาบ มาสร้างสรรค์ร่วมกับรูปทรงใบหน้าคน โดยส่วนของฟอร์มใบหน้า
คนด้านในใช้สีสັນเข้ามาสื่อความหมายถึงคนที่คนกำลังอำพรางตัวในรังนกกระจาบ

รูปภาพที่ 62 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 Safe Zone
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

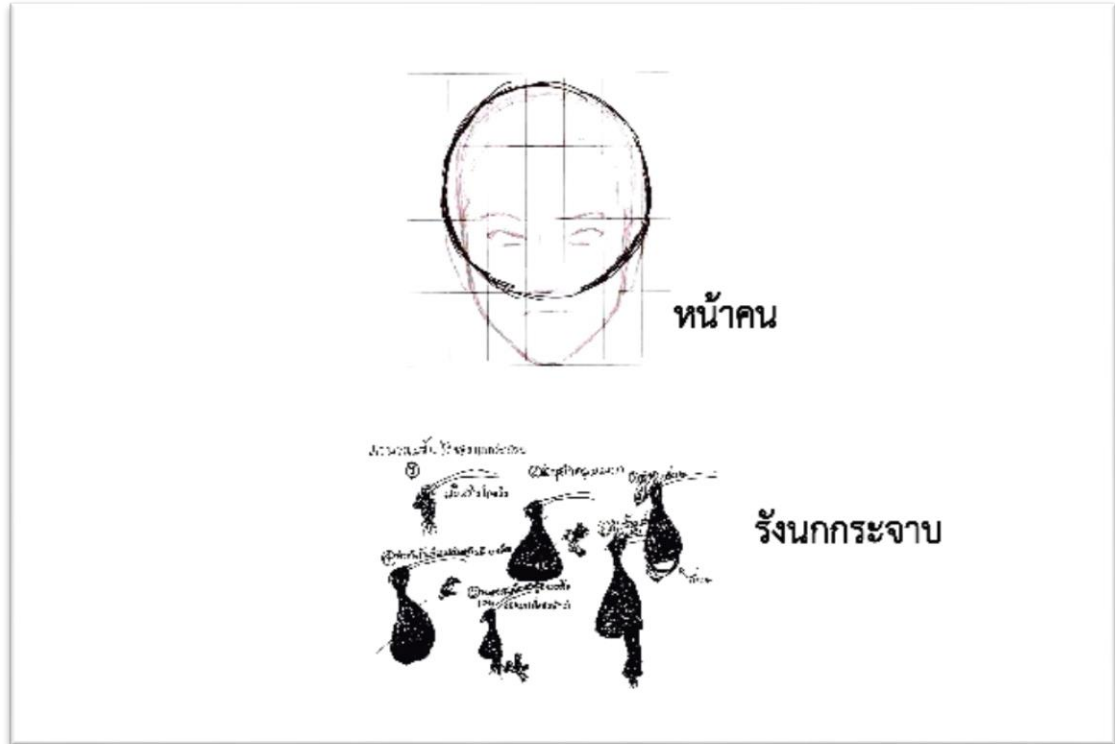

รูปภาพที่ 63 วิเคราะห์เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 Safe Zone
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

เส้น (Line)

การใช้เส้นในผลงานใช้ เส้นโค้ง (Curve line) เป็นเส้นที่ให้ความรู้สึกอ่อนหวาน นุ่มนวล ใช้เป็นแกนหลักในการออกแบบเพื่อโน้มน้าวผู้ดูให้เกิดความรู้สึกถึงพื้นที่นุ่มนวลและเป็นสถานที่ที่ให้ความรู้สึกห่อหุ้ม สิ่งที่อยู่ภายใน

รูปทรง (Shape & Form)

รูปภาพที่ 64 วิเคราะห์รูปทรงผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1-Safe Zone

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปทรงเป็นการนำรูปทรงส่วนใบหน้าคน มาตัดทอนให้อยู่ร่วมกับรูปทรงรั้งนกระจาบ นำรูปทรงคนที่ตัดทอนมาอยู่ในพื้นที่ของรูปทรงนกระจาบเป็นสัญลักษณ์เพื่อสื่อถึงการอำพรางตัวตน

รูปภาพที่ 65 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 Safe Zone
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวในผลงานเกิดจากกระบวนการการผูกเหล็กให้เกิดเป็นพื้นผิวที่มีลักษณะทับซ้อน เกิดความเหลื่อมของวัสดุ มองภาพรวมอาจเกิดความรู้สึกเหมือนเป็นระนาบเดียวกันทั้งงาน แต่เมื่อมองจากระยะใกล้จะเห็นถึงความทับซ้อนกันของวัสดุ จะช่วยให้ผู้ดูเกิดความรู้สึกที่แตกต่างกันของพื้นผิว

ที่ว่าง (Space)

ภายในผลงานจะมีช่องว่างอยู่ซึ่งเป็นลักษณะรูที่สามารถมองผ่านเข้าไปเห็นรูปทรงที่อยู่ภายในได้ ได้เลือกวัสดุที่มีช่องว่าง เพื่อให้มีผลต่อการมองเห็น ให้ผู้ชมเกิดจินตนาการจากรูปทรงด้านนอกสู่รูปทรงด้านใน

สี (Color)

การใช้สีในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้เลือกใช้สีส้มที่มีความสดและดูเด่นชัดชัดกับสีในสภาพแวดล้อม เพื่อสื่อถึงการอำพรางตัวที่ได้จากการศึกษาพฤติกรรมสัตว์ ใช้สีส้มเป็นส่วนดึงดูดและปะทะสายตาผู้รับชมผลงาน

ปัญหาและอุปสรรค

การทำรูปทรงตามแบบรูปทรงเมื่อได้ลงมือทำจริง ๆ แล้ว เกิดปัญหาทั้งความทึบ ความโปร่งที่ส่งผลกับตัวงานรูปทรงที่อยู่ด้านใน ทำให้ต้องปรับแก้ไขรูปทรงด้านนอก และน้ำหนักของเหล็กเมื่อนำมาประกอบกันจนเต็มชิ้นงาน อาจทำให้มีปัญหาด้านการรับน้ำหนักของขาชิ้นงานด้านบน หากปรับเปลี่ยนให้ใหญ่ขึ้นจากแบบเสกต์ก็จะทำให้รูปทรงไม่สอดคล้องกับรั้งนกระจากบ ได้มีการแก้ไขด้วยการเชื่อมเหล็กยึดภายในตัวงานเพื่อความแข็งแรง และเพิ่มความมั่นคงในการรับน้ำหนัก รูปทรงด้านในมีการนำเหล็กไปชุบสีเพื่อแสดงถึงปฏิกิริยาการปรับตัวให้สอดคล้องกับการหลบภัยของสัตว์ ด้วยความที่สีเคลือบเหล็กมีความเปราะบางหากได้รับการเสียดสีจะทำให้สีร่อนและหลุดออก จึงแก้ปัญหาด้วยการ ห่อด้วยหนังสือพิมพ์กันแรงเสียดสีภายในชิ้นงานเวลานำมาประกอบติดกับรูปทรงด้านนอก การติดตั้งเพราะต้องการติดแบบแขวนเพื่อให้สอดคล้องกับรูปทรงที่สร้างสรรค์จากรังนกด้วยน้ำหนักของชิ้นงาน ทำให้ยากต่อการแขวนและติดเข้ากับกิ่งไม้

2.2 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

ผลงานมีชื่อว่า “Show My Self” เป็นการแสดงออกถึงการเปิดเผยตัวตนเท่าที่จำเป็น ในการสร้างสรรค์ผลงานได้นำรูปทรงจากลักษณะของหอยหลอดมาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ และนำรูปทรงความโค้งของคนเข้าไปอยู่ในท่าทางที่กึ่งจะเปิดเผยตนเองแต่ก็ยังคงมีพื้นที่สำหรับปกปิดอยู่ สื่อถึงการแสดงออกภายใต้ของเขตที่ตนเองสามารถจะแสดงออกได้ ไม่เปิดเผยตัวตนมากจนเกินไป การสร้างสรรค์รูปทรงแบ่งเป็นภายนอกและภายใน การสร้างสรรค์ ผลงานในชิ้นนี้ ได้แบ่งพื้นที่ชิ้นงานในลักษณะสูงและมีส่วนที่เปิดเผยมากกว่าชิ้นอื่น ๆ แต่ก็ยังมีส่วนรูปทรงภายนอกปกปิดและบดบังอยู่ ใช้เส้นในตัวงานเพื่อให้เกิดความรู้สึกเหมือนกับพร้อมที่จะเข้าไป ภายใต้เปลือกอยู่ตลอดเวลา

รูปภาพที่ 66 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 Show My Self
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 67 วิเคราะห์เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 Show My Self
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

เส้น (Line)

การใช้เส้นในผลงานใช้ เส้นโค้ง (Curve Line) เป็นเส้นที่ให้ความรู้สึกอ่อนหวาน นุ่มนวล ใช้เป็นแกนหลักในการออกแบบเพื่อโน้มน้าวผู้ดูให้เกิดความรู้สึกถึงพื้นที่นุ่มนวลและเป็นสถานที่ที่ให้ความรู้สึกห่อหุ้ม สิ่งที่อยู่ภายใน ใช้เส้นโค้งที่ตัดทอรูปทรงมาจากมนุษย์ซ้อนอยู่ภายใต้รูปทรงจากเปลือกหอยด้านนอก

รูปทรง (Shape & Form)

หอยหลอด

รูปทรงสัดส่วนความโค้ง

รูปภาพที่ 68 วิเคราะห์รูปทรงผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 Show My Self
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปทรงเป็นการนำรูปทรงจากเปลือกหอยหลอด มาตัดทอนปกคลุมรูปทรงที่ได้จากคน นำมา
ประสานอยู่รวมกัน เพื่อสื่อถึงการปกปิดอำพราง

รูปภาพที่ 69 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 Show My Self
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวในผลงานเกิดจากกระบวนการการผูกเหล็กให้เกิดเป็นพื้นผิวที่มีลักษณะทับซ้อน เกิดความเหลี่ยมของวัสดุ มองภาพรวมอาจเกิดความรู้สึกเหมือนเป็นระนาบเดียวกันทั้งงาน แต่เมื่อมองจากระยะใกล้จะเห็นถึงความทับซ้อนกันของวัสดุ จะช่วยให้ผู้ดูเกิดความรู้สึกที่แตกต่างกันของพื้นผิว

ที่ว่าง (Space)

ภายในผลงานจะมีช่องว่างอยู่ซึ่งเป็นลักษณะรูที่สามารถมองผ่านเข้าไปเห็นรูปทรงที่อยู่ภายในได้ ได้เลือกวัสดุที่มีช่องว่าง เพื่อให้มีผลต่อการมองเห็น ให้ผู้ชมเกิดจินตนาการจากรูปทรงด้านนอกสู่รูปทรงด้านใน

สี (Color)

การใช้สีในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้เลือกใช้สีสันทันที่มีความสดและดูเด่นชัดชัดกับสีในสภาพแวดล้อม เพื่อสื่อถึงการอำพรางตัวที่ได้จากการศึกษาพฤติกรรมสัตว์ ใช้สีสันทันเป็นส่วนดึงดูดและปะทะสายตาผู้รับชมผลงาน

ปัญหาและอุปสรรค

ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ ต้องการที่จะให้แตกต่างจากอีกสองชิ้นจึงมีการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาในการสร้างรูปทรงในแบบประติมากรรมนูนสูง และปรับเปลี่ยนรูปทรงจากแบบร่างเดิมให้ดูมีชีวิตชีวาขึ้น เพิ่มรูปทรงที่มีความพลิ้วไหวมากขึ้น เมื่อทำเป็นแบบ 3 มิติ แล้ว เกิดปัญหาเรื่องการเชื่อมต่อรูปทรงบนและล่างให้มีความลื่นไหลเชื่อมต่อทั้ง 2 รูปทรง จึงได้มีการใช้เส้นเข้ามาเพิ่มในตัวแทนการใช้รูปทรงในการเชื่อมต่อ

รูปภาพที่ 70 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 Show My Self
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

2.3 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3

ผลงานมีชื่อว่า “Familiar Route” เป็นการสร้างสรรค์รูปทรงที่ถูกปกคลุมหุ้ม ด้วยรูปทรงภายนอกสร้างสรรค์รูปทรงให้มีลักษณะเหมือนแฉก หรือเส้นทางที่เชื่อมต่อกัน สื่อถึงการใช้ความคุ้นชินเป็นส่วนช่วยในการดำเนินชีวิต การแสดงตัวตนในด้านเดิม ๆ เพื่อที่จะคงความปกติในสังคมต่อไป ถึงแม้บางเวลาในชีวิต เราอาจรู้สึก หรือพบเจอกับเรื่องที่ส่งผลให้ชีวิตผิดแปลกไป แต่ก็เลือกที่จะเก็บความไม่ปกติในส่วนของเราไว้เพื่อรักษาความเป็นธรรมชาติด้านสังคมต่อไป ได้มีการนำรูปทรงที่ได้มาตัดทอนและสร้างสรรค์รูปทรงให้เกิดความงาม นำรูปทรงของมนุษย์มาแทนที่ในโพรงไส้เดือน

รูปภาพที่ 71 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 Familiar Route
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 72 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 Familiar Route
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิต. 2562

รูปภาพที่ 73 วิเคราะห์เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

เส้น (Line)

การใช้เส้นในงานชิ้นนี้มีลักษณะเชื่อมต่อกันเป็นรูปทรงเดียว มีบางส่วนที่เปิดเผยให้เห็นรูปทรงด้านใน โดยรูปทรงด้านในเป็นรูปทรงที่ตัดทอดมาจากส่วนต่าง ๆ ของมนุษย์ เช่น เท้า ขา และรูปทรงความโค้งงอของมนุษย์

รูปทรง (Shape & Form)

รูปทรงมนุษย์

รูปทรงโพรงใต้ดิน

รูปภาพที่ 74 วิเคราะห์รูปทรงผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปทรงได้จากการนำรูปทรงคนและโพรงใต้ดินมาตัดทอนอยู่ร่วมกัน และสร้างสรรค์เป็นรูปทรงใหม่ เพื่อสื่อถึงการอำพรางตัวตน

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวในผลงานเกิดจากกระบวนการการผูกเหล็กให้เกิดเป็นพื้นผิวที่มีลักษณะทับซ้อน เกิดความเหลี่ยมของวัสดุ มองภาพรวมอาจเกิดความรู้สึกเหมือนเป็นระนาบเดียวกันทั้งงาน แต่เมื่อมองจากระยะใกล้จะเห็นถึงความทับซ้อนกันของวัสดุ จะช่วยให้ผู้ดูเกิดความรู้สึกที่แตกต่างกันของพื้นผิว

ที่ว่าง (Space)

ชิ้นนี้ค่อนข้างทึบและใช้รูปทรงภายนอกปิดเกือบทั้งผลงาน แต่ในส่วนที่เปิดเผยรูปทรงด้านในก็จะเปิดให้เห็นรูปทรงอย่างชัดเจน เพื่อให้มีผลต่อการมองเห็น ให้ผู้ชมเกิดจินตนาการ

สี (Color)

การใช้สีในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้เลือกใช้สีที่มีความสดและแตกต่างจากสองชิ้นที่ผ่านมา ได้มีการทดลองเลือกสีในแบบที่แตกต่างออกไปขัดกับสีในสภาพแวดล้อมอย่างเห็นได้ชัด เพื่อสื่อถึงการอำพรางตัวที่ได้จากการศึกษาพฤติกรรมสัตว์ ใช้สีสັນเป็นส่วนดึงดูดและปะทะสายตาผู้รับชมผลงาน

ปัญหาและอุปสรรค

ชิ้นนี้มีการปรับเปลี่ยนรูปทรงไปจากเดิมที่ทำแบบร่างไว้ ด้วยรูปทรงที่ต้องการให้แสดงถึงความเป็นโพรงไส้เดือนจึงได้เปลี่ยนให้มีรูปร่างที่ยาวขึ้น และ ลดความชันลง จากเดิมที่มีลักษณะตรงเท่ากันทั้งงาน จึงเพิ่มความบิดและขยายรูปทรงเล็กน้อย เพื่อเวลาทำงานออกมาแล้วจะได้ไม่ดูแบน และแข็งจนเกินไปตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

การติดตั้งผลงานและสถานที่

ผลงานมีที่มาจาก การตัดทอนรูปทรงสัตว์มาอยู่ร่วมกับรูปทรงมนุษย์ การเลือกสถานที่ติดตั้งจึงต้องคำนึงถึงพื้นที่ที่มีธรรมชาติ มีพื้นที่ที่สัตว์สามารถใช้เป็นที่อยู่อาศัยและดำรงชีวิตได้ จึงเลือกสถานที่ที่มีต้นไม้ ดิน และพื้นที่หญ้า การติดตั้งได้เลือกติดตั้งผลงานแต่ละชิ้นแตกต่างกันเพื่อความสอดคล้องกับที่มาของรูปทรงที่ได้จากการตัดทอนของสัตว์แต่ละชิ้น

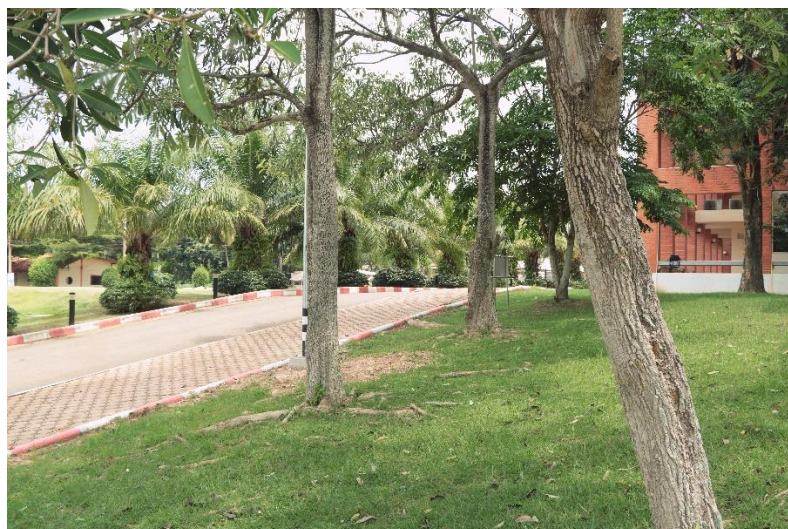

ภาพสถานที่

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
จังหวัดชุมพร ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

รูปภาพที่ 75 ภาพสถานที่ติดตั้งผลงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 76 ภาพสถานที่ติดตั้งผลงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
 ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 77 ภาพสถานที่ติดตั้งผลงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
 ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

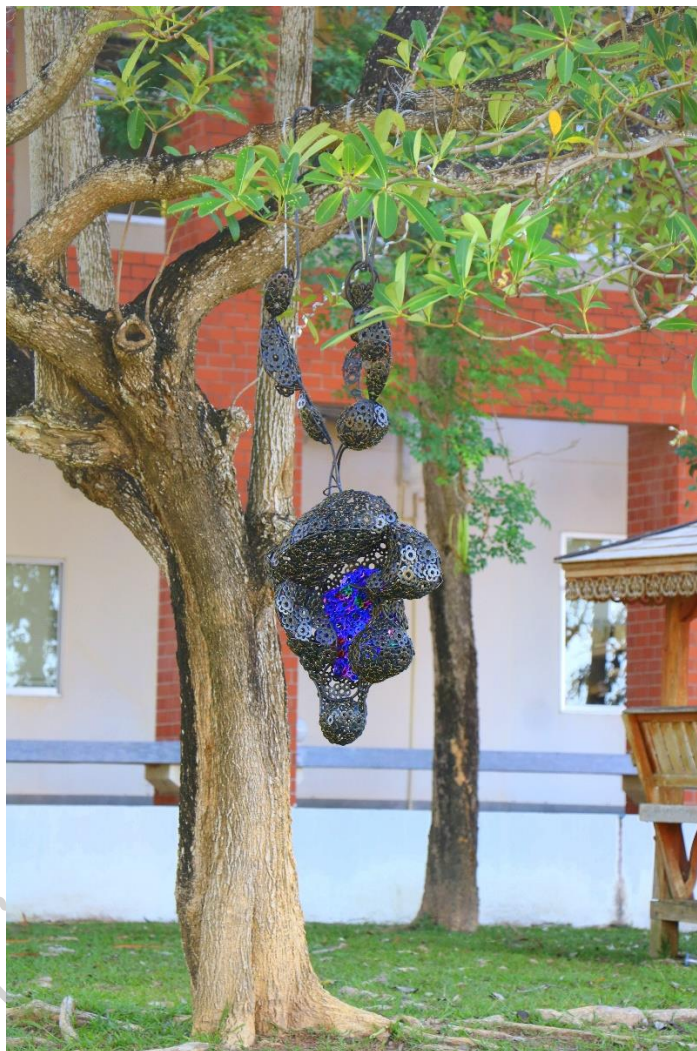

รูปภาพที่ 78 ภาพสถานที่ติดตั้งผลงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
 ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 79 ภาพสถานที่ติดตั้งผลงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
 ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

ผลงานชิ้นที่ 1 Safe Zone

รูปภาพที่ 80 ภาพการติดตั้งผลงานชิ้นที่ 1

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

ผลงานชิ้นนี้ได้จากการตัดทอนรูปทรงของรังนกกระจาบ เพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องราวที่ต้องการสื่อถึงการอำพรางตัวตน จึงใช้วิธีการติดตั้งโดยการแขวนกับต้นไม้เพื่อให้รูปทรงได้แสดงออกตรงกับลักษณะของรังนกกระจาบ

ผลงานชิ้นที่ 2 Show My Self

รูปภาพที่ 81 ภาพการติดตั้งผลงานชิ้นที่ 1

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

ผลงานชิ้นที่ 2 ได้เลือกการติดบนระนาบของต้นไม้เพื่อแสดงออกรูปทรงในลักษณะนูนสูง เปิดมุมมองให้มองได้เพียงด้านตรงและด้านข้าง เมื่อมองจากด้านหลังของต้นไม้จะไม่สามารถมองเห็นผลงานได้ เป็นการอำพรางมุมมองจากสายตาของผู้รับชมผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 3 Familiar Route

รูปภาพที่ 82 ภาพการติดตั้งผลงานชิ้นที่ 1

ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

ผลงานชิ้นที่ 3 ได้จากการตัดทอนรูปทรงของโพรงไส้เดือน จึงเลือกติดตั้งบริเวณพื้นหญ้าที่มีรากไม้ ที่เข้ากับรูปทรงของผลงาน ในแต่ละชิ้นจะเลือกติดตั้งโดยยึดที่มาของรูปทรงในการสร้างสรรค์เป็นหลัก เพื่อสื่อถึงการอำพรางตัวและให้ผลงานประติมากรรมสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

สรุปผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ได้ผ่านกระบวนการทางความคิดและการค้นหาทั้ง รูปแบบ เทคนิค วิธีการในทางศิลปกรรม เป็นผลงานที่แสดงออกถึงการอำพรางตัวตน ระหว่างการสร้างสรรคผลงานได้เรียนรู้ถึงกระบวนการสร้างสรรค์ในขั้นตอนต่าง ๆ ที่กว่าจะมาเป็นผลงานในแต่ละชิ้น ต้องมีการพัฒนาเพื่อให้ผลงานออกมาลงตัวมากที่สุด ผลงานแต่ละชิ้นตรงตามเป้าหมายที่ต้องการ และยังคงต้องมีการพัฒนาต่อไปเรื่อย ๆ เทคนิคที่ค้นหาและได้นำมาใช้มีผลต่อการแสดงออกตรงกับเรื่องราวที่สร้างสรรค์

ในผลงานมากกว่าชุดก่อนวิทยานิพนธ์ ผลงานที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้น และประสบผลสำเร็จในการ
แสดงออกทางศิลปะสำหรับข้าพเจ้า

บทที่ 5

สรุปอภิปรายและข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

สรุปการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุด “การอำพรางตัวตน” มีผลงานทั้งหมด 3 ชิ้น จากการศึกษาพฤติกรรมการพรางตัว สัตว์ขาดญาณการป้องกันตัวเองของสัตว์ ทำให้เกิดความประทับใจต่อมุมมองการใช้ชีวิตของสัตว์ เกิดจินตนาการในการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าจึงนำพฤติกรรม การพรางตัว และที่หลบภัยของสัตว์ เป็นสื่อในการแสดงออก โดยการจัดองค์ประกอบใหม่ ใช้การตัดทอนรูปทรงที่หลบภัยของสัตว์กับรูปทรงของมนุษย์มาสร้างสรรค์อยู่ร่วมกัน ถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ผ่านผลงานได้อย่างกลมกลืน

ผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ในรูปแบบประติมากรรมประกอบโลหะ เพื่อสามารถถ่ายทอดรายละเอียดของรูปทรง แสง สี ในผลงานได้อย่างชัดเจน สามารถถ่ายทอดความงามทางศิลปะได้อย่างน่าสนใจ จากกระบวนการค้นคว้าข้อมูล กระบวนการสร้างสรรค์และวิเคราะห์ผล สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. ได้ศึกษาข้อมูลและผลงานของศิลปินที่เกี่ยวข้องทางด้านรูปแบบ เทคนิค รูปทรงที่สามารถตอบสนองถึงเรื่องราวการอำพรางตัว ในกระบวนการสร้างสรรค์
2. ได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมที่ถ่ายทอดเรื่องราวการอำพรางตัวตน ผ่านทางทัศนศิลป์ เทคนิคประติมากรรมประกอบโลหะ รูปแบบกึ่งนามธรรม จำนวน 3 ชิ้น
3. สามารถสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน

การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม ได้เริ่มต้นจากการศึกษา แนวคิด เปรียบเทียบรูปแบบผลงานของศิลปินแต่ละท่าน นำมาสู่กระบวนการ คิด วิเคราะห์สู่การร่างภาพจากแนวความคิด และสร้างสรรค์งานด้วยเทคนิคประติมากรรมประกอบโลหะ ที่ตอบสนองทั้งในด้านรูปทรง พื้นผิว สี และความงามทางทัศนธาตุ

อภิปรายผล

วิทยานิพนธ์ หัวข้อ การอำพรางตัวตน ได้แรงบันดาลใจมาจาก การอำพรางตัวของสัตว์ที่น่าสนใจ จึงนำความประทับใจในการสังเกตและเห็นวิธีการป้องกันตัวของสัตว์มาเชื่อมโยงกับนิสัยส่วนตัวของตนเองและแสดงออกมาผ่านผลงานศิลปะ บางสถานการณ์ก็ไม่อาจแสดงนิสัยของตนเอง

ออกไปอย่างชัดตรงได้ เป็นเรื่องยากที่จะแสดงตัวตนออกไปอย่างไม่สนใจสิ่งแวดล้อมและผู้อื่น ได้นำแนวความคิดที่ได้ มาผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานได้ศึกษาพฤติกรรมการพรางตัวของสัตว์ ที่หลบภัยของสัตว์ที่ใช้ในการแอบซ่อน และอาศัยจากศัตรูนำข้อมูลที่ได้มาตัดทอน สร้างสรรค์เป็นรูปทรงใหม่ โดยตัดทอนรูปทรงที่หลบภัยของสัตว์กับรูปทรงของมนุษย์มาสร้างสรรค์อยู่ร่วมกัน ผลงานแสดงออกถึงการอำพรางตัวตน ใช้รูปทรงภายนอกปกปิดรูปทรงภายใน ด้วยเทคนิคประติมากรรมประกอบโลหะ และกระบวนการชุบสีโลหะ การเลือกใช้เทคนิคประติมากรรมประกอบโลหะเป็นสื่อถ่ายทอดเพราะ เป็นเทคนิคที่สามารถแสดงออกถึงความลึกความนูน แสงเงา การจัดองค์ประกอบความงามลงในผลงาน สัดส่วนความโค้งของรูปทรง โดยใช้วัสดุ เหล็ก آهن เป็นสื่อในการสร้างสรรค์ สามารถมองเห็นได้รอบด้าน โดยเหล็กที่นำมาประกอบแสดงให้เห็นถึงพื้นผิวผลงานที่มีความทับซ้อนกันจนเป็นมวล มีช่องว่างระหว่างวัสดุที่สามารถมองเห็นรูปทรงด้านในได้ วัสดุเหล็กด้านในชุบสีเพื่อตอบสนองเรื่องที่ต้องการจะสื่อถึงการอำพรางตัวตน

การสร้างสรรค์ผลงานสอดคล้องกับ อากิ อิโนะมาตะ ด้านแนวความคิด ศิลปินมีแนวความคิดเกี่ยวกับการเปรียบเทียบพฤติกรรมคนกับสัตว์ การสลับตำแหน่งเพื่อสื่อความหมายใหม่ กระบวนการสร้างสรรค์ตัดทอนรูปทรงสอดคล้องกับ Antony Gormley ศิลปินมีกระบวนการตัดทอนรูปทรงที่ยังคงสามารถสื่อความหมายได้ การใช้วัสดุและเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานโดยเทคนิคประติมากรรมประกอบโลหะสอดคล้องกับ Joshua Andres

การติดตั้งได้เลือกติดตั้งผลงานแต่ละชิ้นแตกต่างกันเพื่อความสอดคล้องกับที่มาของรูปทรงที่ได้จากการตัดทอนของสัตว์แต่ละชิ้น โดยชิ้นที่ 1 Safe Zone ผลงานชิ้นนี้ได้จากการตัดทอนรูปทรงของรังนกกระจาบ เพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องราวที่ต้องการสื่อถึงการอำพรางตัวตน จึงใช้วิธีการติดตั้งโดยการแขวนกับต้นไม้เพื่อให้รูปทรงได้แสดงออกตรงกับลักษณะของรังนกกระจาบ ชิ้นที่ 2 Show My Self ผลงานชิ้นนี้ได้เลือกการติดบนระนาบของต้นไม้เพื่อแสดงออกรูปทรงในลักษณะนูนสูง เปิดมุมมองให้มองได้เพียงด้านตรงและด้านข้าง เมื่อมองจากด้านหลังของต้นไม้จะไม่สามารถมองเห็นผลงานได้ เป็นการอำพรางมุมมองจากสายตาของผู้รับชมผลงาน ชิ้นที่ 3 Familiar Route ผลงานชิ้นสุดท้าย ได้จากการตัดทอนรูปทรงของโพรงไส้เดือน จึงเลือกติดตั้งบริเวณพื้นที่มีรากไม้ ที่เข้ากับรูปทรงของผลงาน ในแต่ละชิ้นจะเลือกติดตั้งโดยยึดที่มาจากรูปทรงในการสร้างสรรค์เป็นหลัก เพื่อสื่อถึงการอำพรางตัวและให้ผลงานประติมากรรมสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

จากการสร้างสรรค์ผลงาน พบว่าผลงานสามารถถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับการอำพรางตัวตน การพรางตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมรอบตัว โดยนำเอาสัญชาตญาณการป้องกันตัวของสัตว์มาผ่านกระบวนการทางความคิด ใช้การตัดทอนรูปทรงที่หลบภัยของสัตว์กับรูปทรงของมนุษย์ มาสร้างสรรค์อยู่ร่วมกันผ่านผลงานประติมากรรม โดยมุ่งเน้นความงามของรูปทรงและผ่านกระบวนการสร้างสรรค์

ด้วยเทคนิคประติมากรรมประกอบโลหะ เมื่อผลงานสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมที่เลือกติดตั้ง จะสามารถบอกเล่าถึงแนวคิดในเรื่องการอำพรางตัวตนได้อย่างสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งต่อไป

1. การนำเสนอมุมมอง เกี่ยวกับการใช้ชีวิตของสัตว์ควรรักษาเพิ่มเติมจาก หนังสือ ข้อมูล สารคดี ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของสัตว์
2. การศึกษารูปแบบผลงานศิลปิน ควรมีการศึกษารูปแบบผลงานเพิ่มเติม เพื่อมุมมองที่เปิดกว้างมากยิ่งขึ้น
3. สามารถทดลองวัสดุอื่น ๆ ที่มีความแปลกใหม่มากยิ่งขึ้นสามารถตอบสนองต่อเรื่องราวที่ต้องการจะสร้างสรรค์ได้มากกว่านี้

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

พีรญา ธรรมทวิวุฒติ, 2556. ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิบาท 4 ในวิถีพุทธกับการบริหารโรงเรียน
ประถมศึกษาในกลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร.

สุรางค์ โค้วตระกูล, จิตวิทยาการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544).

นิติพล ภูตะโชติ, 2559. ประเภทความแตกต่างระหว่างบุคคล, พฤติกรรมและการสื่อสารในองค์กร.

โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุญเกื้อ วัชรเสถียร. 2543. พฤติกรรม. เข้าถึงเมื่อ 24 เมษายน 2563, เข้าถึงจาก

<http://pirun.ku.ac.th/~fscibov/behavior.pdf>

วัตถุประสงค์ของการแสดงพฤติกรรม, พฤติกรรม. เข้าถึงเมื่อ 24 เมษายน 2563, เข้าถึงจาก

https://biology.mwit.ac.th/Resource/EcoPWPpdf/behaviorPWP_60.pdf

นันทศักดิ์ ปิ่นแก้ว, ชีวิตและวิวัฒนาการ กับความหลากหลายทางชีวภาพในประเทศไทย. BRT

Magazine December 2008. เข้าถึงเมื่อ 24 เมษายน 2563, เข้าถึงจาก

file:///C:/Users/AOM/Downloads/Magazine_No26.pdf

สัตว์และการปรับตัวของสัตว์ในระบบนิเวศหาดทราย, เข้าถึงเมื่อ 18 เมษายน 2563, เข้าถึงได้จาก

https://www.sci.psu.ac.th/chm/biodiversity/beach_animal.html

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อดุลย์ บุญฉ่ำ, ประติมากรรม 4, เข้าถึงเมื่อ 18 เมษายน 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://fineart.msu.ac.th/e-documents/myfile/>

ศิลปินผู้สำรวจพรมแดนระหว่างแฟชั่น การดำรงชีวิตของมนุษย์ และสัตว์ ผ่านงานศิลปะ, เข้าถึงเมื่อ

วันที่ 21 เมษายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.vogue.co.th/lart-de-vivre>

แอนโทนี กอร์มลีย์' นักสร้างประติมากรรมก้องโลก. เข้าถึงเมื่อ 22 เมษายน 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://th.hellomagazine.com/celebrity-style/antony-gormley-exhibition/>

ประวัติชีวิตและผลงาน นายชำเรื่อง วิเชียรเขตต์. เข้าถึงเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2563, เข้าถึงได้จาก

http://www.culture.go.th/cul_fund/download/open/chamraung/chamraung1.pdf

ภาษาอังกฤษ

Joshua Andres sculpture, genesis web design, Accessed April 21. Available from, เข้าถึง
ได้จาก<http://www.joshuaandressculpture.com/abouttheartist.htm>

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศิลปากร

X

ศิลป์

x ศิลป์ thesis art exhibition
Visual art education 10 edition
15 May - 15 June 2020

รายนามศิลปินที่แสดงผลงาน

1. นายก่อเกียรติ วชิรเลอพันธ์
2. นายกิตติพนธ์ สรรมวลวรรณ
3. นางสาวกุลนันท์ ทอนันต์
4. นายเชษฐาธิ รัตนปิยะภากรณ์
5. นายรฤต อรุณศรี
6. นายบดินทร์ มงคลชัย
7. นางสาวนิชา ชักชวนดี
8. นางสาวพจนีย์ มณีนรัตน์
9. นางสาวแพรวพรรณ พุกกตนาสารสม
10. นางสาวกักรัตน์ญา พรหมพอง
11. นางสาววิราภา จิรัชัยย์เจริญ
12. นายวุฒิวินัย ศิริบุญาศ
13. นางสาวสุมิสา กำไลแก้ว
14. นายสุรศักดิ์ ลอยใหม่
15. นางสาวโสภิตา บรรณมคิด
16. นายเอกชัย ไกรราบ
17. นายกิตติรัช อับถรรารบ
18. นายอณวัณณ์ เหมืองทอง
19. นายวิษณะ ชันต่อ
20. นางสาวณัฐรดา แยมภาณูจนวนันต์

รูปภาพที่ 83 ภาพปกนิทรรศการ X ศิลป์

ที่มา : โดยนักศึกษา สาขาทัศนศิลป์ศึกษา คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ และคณะ

ศึกษาศาสตร์ รุ่นที่ 10

นิทรรศการ X ศิลป์

นิทรรศการแสดงผลงาน “X ศิลป์” เป็นนิทรรศการแสดงผลงานนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ และคณะศึกษาศาสตร์ รุ่นที่ 10 ประจำปีการศึกษา 2563 เป็นนิทรรศการแสดงผลงานวิทยานิพนธ์ เพื่อแสดงศักยภาพด้านการวิจัย และการสร้างสรรค์ ภาคนิทรรศการเผยแพร่สู่สาธารณชน ในลักษณะ Online ถือเป็นนิทรรศการแบบ New Normal Exhibition เป็นการจัดนิทรรศการทางศิลปะที่แตกต่างจากเดิม เนื่องจากภัย Covid 19 จึงเปลี่ยนแปลงสู่การจัดแสดงผลงานในรูปแบบ Online เพื่อเผยแพร่ผลงานศิลปะสู่สาธารณะ

รูปภาพที่ 84 ภาพปกนิทรรศการ X ศิลป์

ที่มา : โดยนักศึกษา สาขาทัศนศิลป์ศึกษา คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ และคณะศึกษาศาสตร์ รุ่นที่ 10

ภาพระหว่างการสร้างสรรค์ผลงาน

รูปภาพที่ 85 ภาพระหว่างการสร้างสรรค์ผลงาน การตัดและเชื่อมเหล็กตามภาพร่าง
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 86 ภาพระหว่างการสร้างสรรค์ผลงาน การเชื่อมโครงเหล็ก
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 87 ภาพระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานการพ่นสเปรย์เคลือบกันสนิม
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 88 ภาพการติดตั้งผลงานได้รับการช่วยติดตั้งจากคุณพ่อ
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

รูปภาพที่ 89 ภาพระหว่างการติดตั้งผลงาน
ที่มา : ถ่ายโดยโสภิตา บรรยงคิด. 2562

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวโสภิตา บรรยงคิด
วัน เดือน ปี เกิด	3 พฤษภาคม 2539
สถานที่เกิด	ชุมพร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2557 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลาย ณ โรงเรียนสอาดเผดิมวิทยา จังหวัดชุมพร พ.ศ. 2561 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาประติมากรรม ณ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พ.ศ. 2561 ศึกษาต่อในระดับปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา ณ คณะจิตรกรรมประติมากรรม และภาพพิมพ์ และคณะศึกษาศาสตร์
ที่อยู่ปัจจุบัน	17/1 หมู่ 6 ตำบลชุมโค อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

